

SWIM: See What I Mean – a Visual Dictionary Project
2020-1-FI01-KA204-066646

Maakohtaiset tutkimukset visuaalisista apuvälineistä vieraiden kielten

Laatinut EKOS

Huhtikuu 2021

Sisällysluettelo

Johdanto	3
Kansallisten raporttien analyysi.....	4
1. Opettajille mieluisimmat työkalut ja tekniikat	4
2. Suosituimmat visuaaliset apuvälineet luokassa	11
3. Itse valmistettujen materiaalien suosio	16
4. Parhaat käytännöt.....	22
5. Opettajien suhtautuminen uusiin ideoihin ja kokeiluihin	30
Opettajille suunnatun kyselyn analyysi.....	34
Liite 1 - Kysely visuaalisten menetelmien käytöstä vieraiden kielten opetuksessa.....	41
Hankekumppanit.....	44

Johdanto

Tämän raportin tarkoituksena on analysoida visuaalisten apuvälineiden käytön nykytilannetta vieraiden kielten opetuksessa kaikissa projektipartnerimaissa. Sen tarkoituksena on tuoda esiin sekä yhtäläisyydet että vastakohtat, jotka koskevat visuaalisten apuvälineiden luomista ja käyttöä opetuksessa. Tämä raportti kertoo, mitkä ovat opettajien mieluisimmat opetusmenetelmät yleisesti, heidän suosikkityökalunsa omien apuvälineiden luomiseen ja millaisia resursseja heillä on hankkia saatavilla olevia apuvälineitä internetistä. Raportti tuo esille myös opettajien asenteita omien opetusvälineiden luomista tai jo olemassa olevien käyttämistä kohtaan.

Lisäksi tämä raportti kokoaa yhteen esimerkkejä parhaista käytännöistä kaikista partnerimaista - kolme jokaisesta maasta, poikkeuksena Espanja; koska kaksi projektipartnerista ovat espanjalaisia organisaatioita, on Espanjasta raporttiin sisällytetty kuusi esimerkkiä parhaista käytännöistä.

Kansallisten raporttien analyysin jälkeen tämä raportti keskittyy opettajille suunnatun kyselytutkimuksen analyysiin (alkuperäinen kysely opettajille löytyy Liitteenä 1, ja se jaettiin jokaiseen partnerimaahan Google Formsia kautta).

Kansallisten raporttien analyysi

1. Opettajille mieluisimmat työkalut ja tekniikat

Ensimmäiseen kysymykseen: **Mitä työkaluja tai tekniikoita opettajat/ohjaajat käyttävät omassa maassaan auttaakseen oppijoita vieraiden kielten oppimista?** partnerit vastasivat kansallisissa raporteissaan seuraavasti:

Jaitek

Espanjassa opettajien käyttämät tekniikat ja työkalut riippuvat oikeastaan kohderyhmästä ja opiskelijoiden iästä.

British Councilin mukaan "pienet lapset oppivat kieltä luonnollisesti ja tiedostamatta". Siksi on tärkeää, että opettajat käyttävät "mielenkiintoisia arkisia puuhia" saadakseen heidät tuntemaan olonsa turvalliseksi. Yksi esiopetuksen opettajien tärkeimmistä resursseista on kiehtovat ja huvittavat laulut, jotka oppilaat oppivat mielellään, ilman, että se tuntuu työläältä.

Toinen tärkeä elementti on rutiinien luominen, eli se, että nuorilta oppijoilta kysytään esimerkiksi säästä tai siitä, miltä heistä tuntuu. He käyttävät myös perusrakenteita kysyäksään tietyistä asioista, kuten kirjoitusvälineistä, vessaan menemisestä tai jonkin sanan merkityksestä.

Kirjoilla ja tarinoilla on myös tärkeä rooli näille oppilaille. Lastensadut pitävät heidän mielenkiintoaan yllä. Tavallisesti näihin kirjoihin sisältyy myös paljon kuvia, mikä taas auttaa heitä oppimaan mielikuvien ja toiston avulla. Samalla kun he kertovat tarinaa, esikouluopettajat, jotka ovat tavallisesti erittäin motivoituneita, käyttävät myös erilaisia eleitä vahvistamaan sanojen merkityksiä ja auttamaan oppijoita ymmärtämään. "Hyvin nälkäinen toukka" on esimerkki kirjasta, jota käytetään todella paljon. Sen runsas kuvitus auttaa oppilaita oppimaan erilaisia sanoja ja vastaamaan hyvin yleisiin kysymyksiin.

Kun opiskelijoiden taso ja ikä nousevat, voidaan sanoa, että käytetyt metodologiat muuttuvat huomattavan paljon. Erityisesti ylemmän perusasteen oppitunneilla opettajat keskittyvät enemmän kielioppiharjoituksiin ja sanastoon. Jotkut opettajat kuitenkin sallivat opiskelijoidensa toimia aktiivisemmin ja tehdä dynaamisempia harjoituksia, kuten pelata pelejä tai tehdä ryhmätöitä. Kielen oppimiseksi on tärkeää luoda mukaansatempaava ympäristö, jossa oppilaat ovat yhteydessä kieleen suurimman osan ajasta. Sen vuoksi esimerkiksi englannin tulisi olla ainoa kieli, jota näillä oppitunneilla käytetään. Asia ei kuitenkaan aina mene niin, ja jotkut opettajat käyttävät suurimman osan ajasta espanjaa, jättäen vieraan kielen vain hyvin rajattuihin tilanteisiin, jolloin opiskelijat eivät pääse kehittämään kommunikointitaitojaan. Rubén Chacónin (2019), joka on kielten laitoksen dekaani, mukaan kieltä tulisi oppia käyttämällä sitä ja altistumalla sille. Hänen mukaansa kuitenkin vieraan kielen opettajat Espanjassa käyttävät mieluummin kirjallisia tehtäviä, koska tällöin heidän on helpompi hallita 25-30 oppilaan ryhmää.

Lukion aikana vuorovaikutuksen taso pienenee yhä huomattavasti. Opettajat keskittyvät tavallisesti pelkästään kielioppiharjoituksiin ja kiinnittävät vain hyvin vähän huomiota kommunikaatiotaitoihin. Toisaalta jotkut opettajat käyttävät hyvinkin erilaisia kommunikaatioaktiiviteetteja opiskelijoilleen, kuten vaikkapa väittelyjä sellaisista aiheista, jotka kiinnostavat kyseisiä nuoria. Voidaan todeta, että

yleisesti tilanne pahenee, kun nämä opiskelijat ovat suorittaneet keskiasteeseen kuuluvat neljä kurssia ja pääsevät siirtymään ylioppilastutkintoon. Opettajien kiire ja halu käydä läpi kaikki opetussuunnitelman sisällöt sekä tulevien yliopistojen pääsykokeiden paineet tekevät mahdottomaksi sisällyttää opetukseen erilaisia harjoituksia kuin vanhanaikaiset kielioppiharjoitukset.

Muut koulutusinstituutiot, kuten kieliakatemit, tarjoavat erilaisia lähestymistapoja. Jotkin niistä tarjoavat kokonaisvaltaisen oppimisympäristön, jossa opiskelijat voivat oppia kieltä luonnollisesti. Myös kyseiset akatemit pyrkivät kehittämään opiskelijoiden kielioppitaitoja, mutta ne keskittyvät kommunikaation lähtökohtiin, käyttäen erilaisia resursseja ja harjoituksia.

Innoventum

Suomella on pitkä historia liittyen sekä vieraiden kielten opetukseen että innovatiivisiin ja luoviin opetusmenetelmiin. Aluksi on syytä mainita, että Suomessa on kaksi virallista kieltä: suomi ja ruotsi. Vaikka suomi onkin enemmistön äidinkieli, ja noin 90% väestöstä puhuu suomea äidinkielenään ja 5% väestöstä puolestaan puhuu äidinkielenään ruotsia, kaikki oppilaat Suomessa opiskelevat koulussa molempia virallisia kieliä.

Koska suomea on melko vaikeaa oppia eikä sitä puhuta juurikaan Suomen ulkopuolella, useimmat suomalaiset opettelevat puhumaan muitakin kuin kahta virallista kotimaansa kieltä, sillä he haluavat pystyä kommunikoidaan muun maailman kanssa. Tämän ansiosta Suomi sijoittuu maailman kärkipaikoille, kun kyse on englannin osaamisen tasosta.

Koulutusinstituutioiden pyrkimys on varmistaa, että kaikilla nuorilla on mahdollisuus päästä koulutuksen piiriin, riippumatta asuinpaikasta, äidinkielestä tai taloudellisesta tilanteesta. 1980-luvulta lähtien tieto- ja viestintäteknikka, avoin- ja etäopetus ja vastaavat trendit ovat tulleet huomattavaksi osaksi suomalaista vieraiden kielten opetusta. Internet yhdessä mobiililaitteiden kanssa ovat saaneet yhä kasvavan joukon vieraiden kielten opettajia haluamaan ottaa käyttöönsä koko näiden teknologisten edistysaskeleiden potentiaalin. Näin ollen yleisimmin käytetyt työkalut, joilla autetaan opiskelijoita oppimaan vieraita kieliä, ovatkin teknologiset laitteet ja erilaiset ohjelmistot.

Suomalaiset kielten opettajat pitävät mielessä, että nykyisin yhä suurempi osa opiskelusta tapahtuu koulun ja perinteisten luokkahuoneiden ulkopuolella, ja modernin tieto- ja viestintäteknologian, e-oppimisen ja etäopiskelun käytöstä on tullut välttämättömyys, etenkin COVID-19 viruksen leviämisen jälkeen vuonna 2020. Suomi on ollut paremmin valmistautunut kyseisiin haasteisiin kuin monet muut maat, sillä etäopetusta on Suomessa tarjottu keskiasteen koulutuksesta annetun lain nro 629/1998 sekä lukiokoulutuksen tavoitteista ja tuntien jakautumisesta annettujen asetusten N:o 810/1998 ja 955/2002 perusteella jo pitkään. Perinteinen etäopiskelu muuttuu tällä hetkellä kohti avointa ja etäopetusta (AEO) sekä e-oppimista. Sen sijaan, että vain toimitettaisiin opetusta teleyhteyksien välityksellä syrjäisiin paikkoihin, AEO ja e-oppiminen korostavat oppijan vastuun tärkeyttä omasta oppimisprosessistaan - metodi, joka epäilemättä auttaa oppimaan vieraita kieliä tehokkaammin.

Suomalaiset kieltenopettajat keskittyvät oppilaidensa tietoisuuteen kielestä/kielen omaksumiseen sekä eri kielten esittelyyn jo varhaisimmista kouluvuosista lähtien. Monikielisyyteen kannustetaan, ja useat kielet ovat jatkuvasti läsnä joka paikassa oppitunneilla ja koulussa. Suomalaiset opettajat tukevat kielen kehitystä päiväkodissa, sillä he uskovat vahvasti sen positiivisiin vaikutuksiin lapsen tasapainoisessa kasvussa. Kuten monissa muissakin maailman maissa, myös Suomessa kuvallista

materiaalia käytetään laajasti varhaiskasvatuksessa kommunikaation tukena (liittyen sekä äidinkieleen että toiseen kieleen).

Lisäksi huomattava osa kaiken tyyppisistä koulutuksen ammattilaisista Suomessa (mukaanlukien kieltenopettajat) on alkanut ymmärtää, että leikinomaisten ominaisuuksien lisääminen tekee oppitunneista kiinnostavampia, ja että leikkimällä oppimisen metodeja voidaan todella käyttää koulutuksellisissa tilanteissa. Kielen oppiminen laulamalla, leikkimällä, riimien tai pelien avulla on tietenkin suosittu metodi myös muissa maissa. Erilaista suomalaisessa koulutusajattelussa on kuitenkin se, että täällä kyseinen metodi ei sisällä minkäänlaisia kokeita tai testejä ensimmäisinä vuosina.

On lisäksi syytä mainita, että Suomessa vieraiden kielten oppiminen - erityisesti englannin - ei tapahdu yksinomaan luokahuoneissa, vaan kielen omaksumista tapahtuu luonnollisesti, kiitos elokuvien ja TV:n katselun. On vaikeaa löytää toista maata, jossa elokuvien tekstitys olisi yhtä suosittua. Suomen erottaa monista Euroopan maista se, että täällä ei juurikaan dubata TV-sarjoja tai elokuvia. Kun ei ole vaihtoehtoa, ihmiset altistuvat vieraalle kielelle (yleensä englannille) katsoessaan elokuvia, sillä vaikka tekstitys onkin heidän äidinkielellään, he kuulevat kuitenkin sanat vieraalla kielellä ja oppivat niitä siinä samalla, vaikkapa sitten alitajuisesti, yhdistäen kyseiset äänet kuvaan (visualisointia) samalla, kun rentoutuvat TV:n ääressä. Sama vaikutus saavutetaan pelaamalla konsoli/tietokonepelejä. Se, että englantia kuulee päivittäin, vaikuttaa merkittävästi sekä tietoiseen että tiedostamattomaan oppimiseen.

EKOS

Tuntuu tärkeältä osoittaa visualisaation historiallisia suuntaviivoja Puolassa sekä itäblokin maissa yleisesti. Puolassa käytiin läpi 80-luvun lopulla systeemisiä muutoksia, joilla oli huomattavia vaikutuksia monenlaisten tuotteiden ja teknologisten ratkaisujen saatavuuteen. Nykyisin toimivat opettajat ovat saaneet koulutuksensa enimmäkseen 1980- ja 1990-luvuilla. Heillä ei ollut mahdollisuutta päästä käyttämään tietokoneita, ja internetkin tuli Puolaan vasta 90-luvun loppupuolella. Tuolloin visuaaliset materiaalit, joita käytettiin vieraiden kielten opetuksessa, löytyivät useimmiten kirjoista, mahdollisesti myös julisteista tai muista vastaavista sekä lehdistä. 1980-luvun lopulla sekä 1990-luvulla kommunikointilähtökohta oli yhä tavallisin puhuttaessa vieraiden kielten opetuksesta.

Nykyään Puolassa, kuten useimmissa Euroopan maissa, opettajien kiinnostus tieto- ja viestintäteknikan käyttöön vieraiden kielten oppimisessa kasvaa. Kun koulujen digitalisaatio laajeni, opettajat alkoivat sisällyttää opetusmenetelmiinsä matkapuhelinten tai interaktiivisten taulujen käyttöä, webquestien käytön opettelua, jne. Kaksoismenetelmää käytetään Puolassa yhä enemmän, eli oppitunteja johtavat vuorotellen puolalainen kielen opettaja, joka opettaa kielioppia, oikeinkirjoitusta ja tekstin kääntämistä, sekä äidinkielenään kyseistä kieltä puhuva henkilö (joka vahvistaa jo opittua keskustelujen avulla). Menetelmää, jossa yhdistetään verkko-oppiminen tapaamisiin opettajan kanssa kasvokkain luokahuoneopetuksessa käytetään myös yhä enemmän Puolassa. Niin sanotut tandem-kurssit ovat yhä suosittumia. Ne tarkoittavat "kielten vaihtoa", jossa opitaan toinen toiseltaan. Mikäli tällainen kurssi järjestetään matkan tai kesäleirin muodossa, ja se kestää esimerkiksi 2 viikkoa, se voidaan yhdistää kokonaisvaltaiseen kielenoppimismenetelmään. Tällöin on mahdollisuus keskustella vieraalla kielellä koko päivän ajan, myös aterioiden aikana. Tandem-kurssi luo tällaisia keskusteluja luonnollisesti jokapäiväisessä yhteydessä kielenkäyttäjiin. Puolassa audiovisuaalinen menetelmä on myös erittäin suosittu, jolloin kielen oppimiseen käytetään videoita, lauluja tai kuvia. Tämän menetelmän avulla osallistujia voidaan motivoida puhumaan

tietystä aiheesta, esimerkiksi oppitunnin aikana katsotusta elokuvasta. Tämän menetelmän avulla voidaan myös keskustella tietyn maan kulttuuriin liittyvistä aiheista.

Kielioppi/kääntäminen -metodia käytetään myös usein, jolloin keskitytään kielioppiin ja tekstin ymmärtämiseen, mutta nykyisin se useimmiten yhdistetään muihin metodeihin.

Tyypillisiä opetustekniikoita, jotka perustuvat kielioppi/kääntäminen -metodiin ovat:

- kirjallisuuspätkän kääntäminen (käännös kohdekielestä äidinkieleen)
- luetun ymmärtämiseen liittyvät kysymykset (tietyn tiedon löytäminen tekstikappaleesta ja sen liittäminen omaan kokemukseen)
- synonyymien ja antonyymien löytäminen sanoille ja kokonaisille sanaryhmille
 - vieraan kielen ja kohdekielen oikeinkirjoituksen ja ääntämisen vertailu
- lauseiden aukkojen täyttäminen uusilla sanoilla tai yksittäisillä kieliopillisilla lauseilla
- sanalistojen ulkoopettelu, kielioppisääntöjen ja kieliopillisten erikoisuuksien opettelu
- opiskelija keksii lauseen, johon sisältyy uusi sana, ja osoittaa näin ymmärtävänsä sen merkityksen
- esseiden kirjoittaminen annetusta aiheesta kohdekielellä
- monet kielikoulut Puolassa käyttävät Callan-metodia ja Helen Doron -metodia

Storytelme

Aloitamme selittämällä Portugalin koulutusjärjestelmän organisointia:

On olemassa sekä julkinen koulutuslaitos että monia yksityisiä kouluja kaikilla koulutuksen asteilla. Portugalin koulutusjärjestelmä on järjestetty kolmeen peräkkäiseen tasoon: esiopetus (3-5-vuotiaat), perusopetus (tyypillisesti 6-14-vuotiaat) ja keskiasteen koulutus (tyypillisesti 15-17-vuotiaat). Perusopetus jaetaan kolmeen sykliin (luokat 1-4; luokat 5-6 ja luokat 7-9). Virallinen pakollinen koulutus käsittää kolme peräkkäistä perusopetussykliä - 1. sykli (luokat 1-4, 6-9-vuotiaat), 2. sykli (luokat 5-6, 10-11-vuotiaat) ja 3. sykli (luokat 7-9, 12-14-vuotiaat) - ja keskiasteen koulutuksen (luokat 10-12, 15-17-vuotiaat).

Vieraiden kielten opetuksella on ollut pitkä perinne portugalilaisissa kouluissa. Itse asiassa jo 1900-luvun lopussa latina, ranska, englantia, saksa ja kreikka olivat osa opetussuunnitelmaa. Viime aikoina vieraiden kielten valikoimaa on laajennettu espanjaan, ja vuodesta 2015 lähtien mandariinikiina on tullut valinnaiseksi aineeksi tietyissä lukioissa.

Esiopetuksessa (ei pakollinen) ja perusopetuksen alussa (vuodet 1-4) julkisella sektorilla ei ole pakollista vieraan kielen opiskelua. Koulut voivat tarjota yhden vieraan kielen kurssin ensimmäisessä syklissä valinnaisena aineena.

Perusopetuksen toisella syklillä (vuodet 5 ja 6) julkisen sektorin oppilailla on 4 x 50 minuuttia viikossa yksi vieras kieli pakollisena aineena. Vaihtoehtoina ovat, ainakin teoriassa, englantia, ranska ja saksa. Periaatteessa tulisi myös olla mahdollista (samalla tavalla kuin esiopetuksessa) saada valita alkeiskurssi jostakin toisestakin vieraasta kielestä, mutta käytännössä tämä mahdollisuus rajautuu vain tiettyihin, harvoihin kouluihin. Perusopetuksen kolmannella syklillä (vuodet 7, 8 ja 9) pakollista vierasta kieltä opiskellaan 3 x 50 minuuttia viikossa, ja tällöin voi myös valita toisen vieraan kielen, teoriassa jälleen englannin, ranskan, saksan, espanjan tai italian (valittavissa on joko toinen vieras kieli, musiikki tai teknologinen koulutus, eli yksi näistä kolmesta, ja kaikkia koskee sama 3 x 50 min per viikko aikataulutus).

Nykyisin englantia on pääasiallinen kielivalinta toisella ja kolmannella syklillä, ja sitä tarjotaan vaihtelevasti 90 minuutista kahteen tuntiin per viikko. Keskiasteen koulutuksessa vieras kieli on pakollinen luokilla 10 ja 11, aiemmin valitusta aihealueesta riippumatta. Opiskelijat voivat valita myös kolmannen uuden vieraan kielen (latina, saksa, tai, jos tarjolla, kreikka tai mandariinikiina), tai he voivat jatkaa aiemmin valitsemansa kielen opiskelua.

Bolognan prosessin seurauksena kielten tarjonta väheni huomattavasti perustutkintojen yhteydessä korkeakouluopinnoissa. Kansainvälistymisohjelma toi kuitenkin englanninkielisen opetuksen pöydälle keinona houkutella kansainvälisiä opiskelijoita. Englannin kielen maisteri- ja tohtoriopinnot ovat siis yleistymässä, huolimatta ristiriidasta, joka johtuu sekä portugalilaisten opiskelijoiden että tutkijoiden (yllättävästä) englannin kielen taitojen puutteesta.

Englanninopettajien koulutus:

Viimeisimpiin englannin kielen opetussuunnitelman muutoksiin saakka oli kaksi tapaa tulla englannin opettajaksi: joko hankkia englannin kielen tutkinto yliopistokoulutuksessa ja opettaa sitten englantia kolmannen syklin tai toisen asteen opiskelijoille, tai hankkia tutkinto ammattikorkeakoulun perusopetuksesta, erikoistumisalana englannin opetus 2. syklin oppilaille.

Kun englantia sisällytettiin opetussuunnitelman osaksi 1. syklille, sellaiset tutkinnon suorittaneet, joilla on CEFR C1 englantia (yhteinen eurooppalainen viitekehys kielille), voivat suorittaa kolmen lukukauden maisterin tutkinnon, joka sisältää opetusharjoittelun.

Decroly

Espanjassa annetaan suuri painoarvo yhteisesti tehtäville tehtäville ja työlle. Suurin osa opettajista pyrkii osoittamaan yhteistyön hyödyt, niin että opitaan toisten vahvoista ja myöskin heikoista puolista.

Useimmat opettajat noudattavat myös kommunikaatiolähtökohtaa opetuksessa. Vuosien ajan espanjalaiset eivät ole olleet kovin menestyksekkäitä kielten opettajina, mutta tämä asia on muuttumassa nykyään huomattavasti. Nykyisin kieltä pidetään työkaluna, jolla avataan ovia globalisoituneessa maailmassa, joten kieltä opetetaan kontekstissa siten, että oppija huomaa sen todellisen käytön ja kuinka hän voi soveltaa sitä tosielämässä.

On kuitenkin löydettävissä eroja siinä, millaisella kurssilla tai missä instituutiossa kieltä opetetaan. Se tarkoittaa sitä, että englantia ei opeteta samalla tavalla jokaisessa koulussa. Tämä on syytä mainita, sillä monet oppilaat opiskelevat myös yksityisissä kielikouluissa tavallisen koulun englannin opetuksen lisäksi, sillä he kokevat tavallisen opetuksen riittämättömäksi. Kielikouluissa kielen opetus saattaa olla keskittynyt tietyn tarkoituksen ympärille, esimerkiksi jonkin aihealueen työstäminen tai kokeen läpäiseminen. Tämän vuoksi kielen monet osa-alueet saattavat jäädä käsittelemättä.

Auxilium

Itävallassa vieraiden kielten opettajat käyttävät monenlaisia työkaluja ja tekniikoita auttaakseen oppilaitaan kielen oppimisessa. Melkein jokainen itävaltalainen kielenopettaja, kuten myös muiden aineiden opettajat, käyttää kurssikirjaa oppitunneillaan. Tämä johtuu poliittisesta koulukirjakampanjasta, joka tarjoaa jokaiselle itävaltalaiselle oppilaalle kurssikirjat jokaiseen oppiaineeseen ilmaiseksi. Tämän toimenpiteen tarkoituksena on varmistaa, että jokaisella oppilaalla, riippumatta perheen taloudellisesta tilanteesta, on tasavertainen mahdollisuus oppimateriaaleihin. Vaikka tarjolla on paljon valinnanvaraa saatavilla olevien ja virallisesti hyväksytyjen kurssikirjojen suhteen, useimmat koulut käyttävät samoja kirjoja. Esimerkiksi alemman keskiasteen englanti vieraana kielenä -tunneilla "More!" -kurssikirja on suosituin. Tämän kurssikirjan lisämateriaali sisältää muun muassa ääni- ja videomateriaalia.

Vaikka suuntautuminen kurssikirjan käyttöön on erittäin suosittu, useimmat opettajat käyttävät ainakin täydentävästi myös omia työkalujaan ja tekniikoitaan. Monet tekevät omat harjoitusmonisteensa ja erityisesti monimutkaisia kielioppi-asioita varten liitutaululle selkeästi jäsennelty tiedon esittäminen on yleistä. Sanaston opetuksessa kuva- ja sanakortit, ajatuskartat ja aivoriivi ovat yleisesti käytettyjä tekniikoita. Opettaja voisi esimerkiksi antaa opiskelijoiden yhdistää toisiaan vastaavia kuvakortteja ja sanakortteja johdantoharjoituksena aktivoitakseen opiskelijoiden ennakkotietoja sanastosta, joka on tärkeää käsiteltävän aiheen kannalta. Toinen ennakkotietoja aktivoiva opetusmenetelmä olisi antaa opiskelijoiden luoda ajatuskartta joko ryhmissä tai itsekseen, niin, että mukaan tulisivat kaikki sanat, jotka opiskelijat liittävät annettuun aiheeseen.

Pelejä, kuten "Aktiviteetti", joka on Itävallassa hyvin suosittu lautapeli, pelataan vieraiden kielten tunneilla myös usein. Tässä pelissä luokka on jaettu kahteen ryhmään, ja jokainen ryhmä saa joukon sanoja. Yksi opiskelija lukee sitten yhden sanoista ja selittää sen joukkueovereilleen. Tämä tehdään joko piirtämällä sana, selittämällä se suullisesti tai näyttelemällä se. Pelin tavoitteena on, että ryhmä arvaa mahdollisimman monta sanaa tietynä aikana, esim. 1 minuutti. Myös Tabua, toista peliä, jolla on samanlaiset säännöt, pelataan usein. Pelatessaan "Tabua" opiskelijan on selitettävä sana ryhmälleen käyttämättä tiettyjä kiellettyjä sanoja. Monet opettajat pelaavat tällaisia pelejä opiskelijoidensa kanssa ensimmäisillä tunneilla tai pienenä taukona uuvuttavien opiskelujaksojen välillä, mutta myös palkkiona hyvästä työstä tunneilla.

Muita itävaltalaisilla kielten oppitunneilla käytettyjä työkaluja ovat kuvat tai kaaviot, joiden tulisi toimia ajattelun aiheena ja antaa opiskelijoille lähtökohta keskustella tietystä aiheesta. Näin tapahtuu myös kielten suullisissa maturassa, eli opiskelijoiden koulu-uran loppukokeissa (vastaa esimerkiksi Iso-Britannian A-Levels kokeita). Opiskelijoille annetaan kaksi kuvaa, joita heidän on vertailtava ennen kuin he keskustelevat aiheesta tarkemmin. Niinpä kuvilla ei ole merkittävää roolia pelkästään suullisissa kielikokeissa, vaan myös kielten oppitunneilla, koska opettajat yrittävät valmistaa opiskelijoitaan kokeisiin niin paljon kuin mahdollista.

Lisäksi erilaiset sovellukset kasvattavat suosiotaan kielten oppitunneilla. Monet opiskelijat, kuin myös opettajat, pitävät paljon "kahoot" visailusovelluksesta. Padlet, quizlet ja learningapps.org ovat muita esimerkkejä sovelluksista, joita käytetään yleisesti kielten opetuksessa.

Monet opettajat pyrkivät sisällyttämään oppitunteihinsa aitoa materiaalia, joka kiinnostaa opiskelijoita. Siksi muun muassa laulut, videopätkät, TV-ohjelmat/elokuvat, sanomalehtiartikkelit ja valokuvat ovat yleensä myös osa kielten opetusta. Opettaessaan opiskelijoille jonkin sellaisen maan

kulttuurista, jossa kohdekieltä puhutaan, monet opettajat tuovat luokkahuoneeseen myös esineitä, joita he ovat hankkineet matkustaessaan kyseiseen maahan. Kuitenkin myös yleisemmistä aiheista puhuttaessa oikeat esineet, kuten esitteet, kartat, julkisen liikenteen aikataulut tai mainokset, voivat olla suuri etu, koska monet opettajat kokevat, että käyttämällä todellisia esineitä he saavat opiskelijansa kiinnostumaan aiheesta enemmän.

Yhteenveto

Vaikka työkalut ja tekniikat vieraiden kielten opetuksessa vaihtelevatkin partnerimaiden välillä, voidaan löytää myös useita yhdistäviä tekijöitä. Kirjoja käytetään perinteisessä muodossa, ja myös sähköisiä versioita käytetään yhä useammin, lisäksi myös viestintätekniikka kehittyy, joka taas mahdollistaa internetissä saatavilla olevien materiaalien käytön, ja myös erityyppisiä sovelluksia käytetään, jotka mahdollistavat esimerkiksi verkkotehtävien tai -kokeiden luomisen, ja lopuksi oppitunteja järjestetään viestintäsovellusten avulla.

Kaikissa partnerimaissa lähestymistapa kielten oppimiseen muuttuu oppilaiden iän mukaan. Päiväkodissa ja peruskoulussa opettajat hyödyntävät sitä, että pienet lapset oppivat kieltä luonnollisesti, ja antavat heidän oppia leikin avulla tai vastaamalla päivittäiseen toimintaan, säähän tai tunteisiin liittyviin kysymyksiin. Myöhemmissä oppimisvaiheissa opettajat keskittyvät enemmän kielioppiin ja muihin kielen osa-alueisiin.

Yhteistyölle annetaan suuri merkitys tehtävien ratkaisemisessa, opettajat osoittavat opiskelijoille yhteistyön ja toisilta oppimisen edut. Oppiminen tapahtuu usein teknisten laitteiden ja erityyppisten ohjelmistojen avulla. Opettajat kiinnittävät huomiota siihen, että heidän oppilaansa käyttävät vierasta kieltä ja että heillä on mahdollisuus oppia se kokonaisvaltaisella tavalla. Vieraan kielen oppiminen tapahtuu usein myös esimerkiksi katsomalla televisio-ohjelmia.

Useimmissa maissa vieraita kieliä opitaan leikin ja pelien avulla päiväkodissa ja perusopetuksen alkuvuosina. Vanhempien oppilaiden tunneilla käytetään myös sosiaalisia aktiviteetteja, esim. TABU-peli, jolla rohkaistaan opiskelijoita puhumaan ja autetaan harjoittamaan sanastoa.

Nykyään Puolassa, kuten useimmissa Euroopan maissa, opettajien kiinnostus tieto- ja viestintätekniikan käyttöön vieraiden kielten oppimisessa kasvaa. Kun koulujen digitalisaatio laajeni, opettajat alkoivat sisällyttää opetusmenetelmiinsä matkapuhelinten tai interaktiivisten taulujen käyttöä, webquestien käytön opettelua, jne. Kaksoismenetelmä on joissakin maissa hyvin suosittu, eli oppitunteja johtavat vuorotellen paikallinen kielen opettaja, joka opettaa kielioppia, oikeinkirjoitusta ja tekstin kääntämistä, sekä äidinkielenään kyseistä kieltä puhuva henkilö (joka vahvistaa jo opittua keskustelujen avulla). Menetelmää, jossa yhdistetään verkko-oppiminen tapaamisiin opettajan kanssa kasvokkain luokkahuoneopetuksessa käytetään myös yhä enemmän. Yhteenvetona on syytä huomata, että perinteisten aktiviteettien, työkalujen ja materiaalien, kuten kurssikirjat, kuvat ja seurapelit, lisäksi ovat useimmissa maissa suosituiksi nousseet sovellukset, kuten Kahoot, Quizlet ja Padlet, vieraiden kielten opetuksen digitalisaation myötä. Näiden materiaalien tai sovellusten käyttö tekee kielten oppitunneista vieläkin mielenkiintoisempia..

2. Suosituimmat visuaaliset apuvälineet luokassa

Toiseen kysymykseen: **Millaisia visuaalisia apuvälineitä käytetään yleisimmin vieraiden kielten opetuksessa kotimaassasi?** partnerit vastasivat seuraavasti:

Jaitek

Tavallisesti koulutusinstituutiot luottavat kustantajiin luokassa oppilaiden kanssa käytettävien materiaalien tuottamisessa (Dorado & Gewec, 2017). Vieraiden kielten opetuksessa käytettävät materiaalit koostuvat yleensä kirjoista, flash-korteista sekä näiden kahden digiversioista, joita voidaan käyttää verkossa millä tahansa teknisellä laitteella.

Flash-kortteja käytetään sanaston vahvistamiseen visuaalisen tuen avulla. On olemassa kahdentyyppisiä flash-kortteja: yksi, jossa sana on kirjoitettuna, ja toinen, jossa on sanaa edustava kuva. Opettaja käyttää tätä apuvälinettä yleensä monin tavoin:

Levitettyään flash-kortit luokassa esimerkiksi pöydälle (käy sekä kuva- että sanakortteille), opettaja voi sanoa ääneen jonkin sanan. Sitten opiskelijat etsivät oikean kortin ja näyttävät sen pöydältä.

Yksi oppilaista voi ottaa yhden satunnaisen kortin katsomatta sitä, ja pitää sitä päänsä päällä. Sitten, käyttäen KYLLÄ/EI -kysymyksiä, oppilas yrittää arvata minkä kortin hän on valinnut.

Oppilaat pelaavat muistipeliä niin, että kaikki kortit ovat käännettyinä kuva-/sanapuoli alaspäin ja heidän tulee pyrkiä yhdistämään sanakortti sitä vastaavaan kuvakorttiin.

On olemassa runsaasti erilaisia pelejä, joita voidaan käyttää sanaston opetteluun flash-korttien avulla.

Kirjan digiversio antaa opiskelijoille mahdollisuuden seurata harjoituksia yhdessä ja tarjoaa materiaalia erilaisessa visuaalisessa muodossa, kuten lauluja tai tarinoita video- tai äänimuodossa. Lisäksi kirjojen digiversiot sisältävät myös lisäharjoituksia verkossa, joita opiskelijat voivat käyttää syventääkseen aihetta.

Vieraiden kielten opettajat käyttävät myös ulkoisia resursseja ja materiaaleja oppilaidensa kanssa. YouTubea käytetään yleisimmin sellaisten laulujen esittämiseen, jotka auttavat opiskelijoita sisäistämään kieliopillisia tai sanastoon liittyviä konsepteja dynaamisemmalla ja mielenkiintoisemmalla tavalla. On olemassa YouTube-kanavia, jotka tuottavat paljon visuaalista materiaalia vieraiden kielten oppimisen tueksi. Englannin oppimiseen liittyen on kanavia, kuten "Super Simple Songs", joilta löytyy lastenlauluja ja -loruja, jotka auttavat nuoria opiskelijoita opettelemaan ulkoa lauluja, joissa on yksinkertaista sanastoa, ja jotka ovat näin hyödyllisiä kielen peruskäsitteiden ja rakenteiden oppimisessa. Ylempien kurssien opiskelijoille opettajat käyttävät myös TED-videoita, jotka käsittelevät erilaisia mielenkiintoisia teemoja, ja jotka ovat joskus hyödyllisiä keskustelujen aloittamiseksi.

Opettajat käyttävät myös Pinterestiä, sillä he saavat sieltä kuvia, harjoitusmonisteita sekä ideoita, joita he voivat käyttää oppitunneilla oppilaiden kanssa. Kun sinulla on palvelussa tili, voit tallentaa materiaalit joista pidät ja ladata ne itsellesi, joten voit käyttää niitä sekä verkossa että printtiversioina.

Opettajat käyttävät lisäksi elokuvia visuaalisena apuvälineenä palkitukseen opiskelijoita näiden vaivannäöstä lukuvuoden aikana.

Innoventum

Visualisaatiolla on keskeinen rooli opetuksessa, etenkin nuorempien oppijoiden kohdalla. Uusi sana esitellään aina yhdessä sanaa visualisoivan kuvan kanssa, ja mikäli tämä ei ole mahdollista, sana täytyy visualisoida näyttämällä kyseinen objekti luokkahuoneessa tai tekemällä liike, joka kuvaa kyseistä verbiä.

Koulujen digitalisaatio tapahtui Suomessa melko aikaisin verrattuna muihin Euroopan maihin. Vaikka valtaosa kieltenopetuksesta Suomessa tapahtuu edelleen perinteisten oppikirjojen avulla, niiden digivastineiden käyttö on yhä suosittumpaa. Suomalaiset kieltenopettajat ja ohjaajat eivät epäröi käyttää sellaisia laitteita kuin älypuhelimet tai interaktiiviset taulut. Silti pääasiallinen kielten oppitunneilla käytetty työväline on harjoituskirja, jota käytetään sekä perinteisessä että sähköisessä muodossa. Kirjojen tyypit vaihtelevat käyttäjien iän mukaan, niin että niissä on erilaisia harjoituksia - mitä nuorempia oppilaat ovat, sitä enemmän visualisointia, kuvia ja toimintaperusteista opetusta ne sisältävät.

Kirjojen ja harjoitusten ohella opettajat käyttävät myös pelejä, harjoitusmonisteita, julisteita, ajatuskarttoja, flash-kortteja, tai verkko-oppimisympäristöjä, kuten SanomaPron Bingeliä tai Bingelespeciallyä, joka yhdistää kirjan kieliharjoitukset mobiilipeliin. Mobiilipelien käyttäminen tunneilla on hyvin suosittua oppilaiden keskuudessa. Eniten käytettyjä verkkosovelluksia sanaston opetteluun ovat <https://quizlet.com/>. tai Educaplay, jotka lisäävät hauskuutta ja leikin tuntua opiskeluun.

Yksi suosituimmista visuaalisista apuvälineistä vieraan kielen opiskelussa on ajatuskarttojen käyttö. Yksi tämän menetelmän suurista eduista on se, ettei siihen vaadita minkäänlaisia laitteita tai etukäteisvalmistelua.

Kuten useimmissa muissakin Euroopan maissa, vuonna 2020 teknologisia laitteita opetuksessa käyttävien opettajien määrä on kasvanut huomattavasti Covid-19 pandemian pakotettua opettajat opettamaan digimuodossa.

Ekos

Vaikuttaa siltä, että visuaalisten metodien käyttö vieraiden kielten tunneilla on hyvin harvinaista. Useimmiten se rajoittuu kuvien, kaavioiden ja muiden kirjoissa olevien graafisten elementtien käyttöön, tai nykyisin yhä enemmän verkosta löytyviin lisämateriaaleihin. Kuitenkin paljon on kiinni opettajan luovuudesta tuntien valmistelussa ja pitämisessä.

Silti toistaiseksi yleisimmät vieraiden kielten opetuksessa käytettävät visuaaliset materiaalit Puolassa - kuten julisteet tai ajatuskartta ja Leitnerin menetelmä - joka tunnetaan myös flash-kortti-menetelmänä - ovat sellaisia, jotka eivät vaadi minkäänlaisia laitteita. Flash-kortit ovat kortteja, jotka sisältävät useimmiten toisella puolella sanan tai lauseen vieraalla kielellä ja toisella puolella käännöksen puolaksi. Flash-kortteja on erityyppisiä - täydennettävät lauseet, erilaiset määritelmät, kuva/sana -kortit. Visuaalisena menetelmänä käytetään myös oman oppimisen kirjaamista - se tarkoittaa laatikkoa jossa on osastot, jotka erottavat uuden oppimateriaalin jo hallitusta.

Kahden menetelmän yhdistelmä, esimerkiksi visuaalisten muistiinpanojen ja flash-korttien luominen, on myös hyvä metodi - opiskelija tekee itsenäisesti muistiinpanoja, joiden ansiosta hän muistaa paremmin oppitunnin materiaalin ja hänellä on työkalu materiaalin kertaamiseen. Toinen suosittu tekniikka on visuaalisten muistiinpanojen menetelmä, menetelmä, joka on hyödyllinen

paitsi kielten oppimisessa myös muissa koulu- tai akateemisissa aineissa. Muistiinpanoja luodessaan opiskelijoiden tulisi käyttää useita eri värejä puuvärejä, korostuskyniä tai huopakyniä korostaakseen tärkeitä sanoja (esimerkiksi päivämäärät tai nimet). He voivat myös käyttää värikoodeja ryhmittääkseen eri aiheet tiettyihin väreihin. On myös hyvä käyttää symboleja edustamaan yksittäisiä sanoja tai kokonaisia kaavoja. Symbolit parantavat muistia.

Nykyisin kustantajat, jotka ovat erikoistuneet vieraiden kielten opettamiseen tarkoitettuihin oppi- ja harjoituskirjoihin, lisäävät niihin yhä enemmän koodeja, joilla pääsee käsiksi interaktiivisiin lisätehtäviin ja verkossa oleviin materiaaleihin. Tällaiset tehtävät antavat opiskelijoille mahdollisuuden tehdä tunneista monipuolisempia, mikä tekee niistä houkuttelevampia ja antaa opettajalle uusia mahdollisuuksia kehittää tunneilla läpikäytyjä aiheita.

Storytelle

Viimeaikaiset tutkimukset ovat osoittaneet, kuinka hyvin nuoremmat englannin kielen oppijat reagoivat kuvakirjoihin (Mourão 2013), eli formaattiin, jossa toisistaan riippuvainen sanallinen ja kuvallinen tekijä tukee kertomuksen ymmärtämistä (Nikolajeva & Scott, 2006).

Tässä formaatissa oppijat/lukijat voivat reagoida ja vastata kuin myös tulkita ja olla vuorovaikutuksessa.

- kuvitus englannin kielen opetuksen yhteydessä - kurssikirjat
- visuaalinen aistimieltymys ja enemmän kuvapohjainen oppimistyyl

Kurssikirjojen kirjoittajat Portugalissa ovat yleensä kokeneita opettajia ja koulutuksensa "tuotteita", jotka eivät seuraa nykyistä koulutuksellista kiinnostusta kehittää oppijoiden visuaalista lukutaitoa, joten heillä ei ehkä ole kokemusta tällaisesta lähestymistavasta eikä myöskään teoreettista tietoa siitä.

Visuaaliset representaatiot Portugalissa tuotetuissa englannin kielen oppikirjoissa.

Vieraiden kielten oppimisen Portugalissa tulisi olla paljon tutkivampaa (auttaa oppijoita löytämään kielen toistuvat kaavat ja piirteet) ja paljon kokemuksellisempaa (tarjoaa oppijoille enemmän kokemusta kielen käyttämisestä). Portugalissa tuotetuilla kurssikirjoilla on taipumus keskittyä informatiiviseen näkökulmaan (kieli järjestelmänä) ja opetuskeskeisyyteen (harjoitusten tarjoaminen), jotka ovat voimakkaammin esillä kuin oppimisprosessin sosiaalis-kulttuuriset näkökohdat.

Kieltenopettajat käyttävät usein muitakin menetelmiä luodakseen kiinnostavampaa visuaalista sisältöä, erityisesti nuoremmille ikäryhmille (ensimmäinen sykli, luokat 1-4, ikäryhmä 6-9-vuotiaat). Yksi esimerkki tästä on Worldwall alusta <https://wordwall.net/>, jota voidaan käyttää sekä interaktiivisten että printattavien harjoitusten luomiseen.

Virtuaalikoulu on lisäksi työkalu, jota opettajat käyttävät eniten Portugalissa. Kokonaisvaltaisena ja helppokäyttöisenä sillä on keskeinen rooli opettajien päivittäisessä työssä. Sadat digitaaliset koulutusresurssit, kuten muun muassa 3D-videot, animaatiot, kokeet, vuorovaikutteiset tehtävät, luetteloituina aiheen ja tieteenalan mukaan, tukevat opetussuunnitelman läpikäymistä luokkahuoneessa. <https://www.escolavirtual.pt/>

Tekniikat vaihtelevat myös opiskelijoiden tasosta riippuen. Alakoulussa opetus on yleensä kommunikoivampaa ja yhteistyöhön perustuvaa, mutta oppijoiden ikääntyessä ja alkaessa saavuttaa korkeampaa tasoa he keskittyvät yleensä enemmän omaan menestykseensä, kun he alkavat kohdata todellisuutta, jossa täytyy saada hyvät arvosanat päästäkseen yliopistoon, ammattikouluun tai mikä tahansa onkaan heidän tavoitteensa.

Decroly

Lola Reevesin (Lontoon Trinity Collegen kouluttaja sekä opettaja Espanjassa ja Portugalissa) mukaan opiskelijat oppivat helpommin, kun heidät altistetaan oppiaineen sisällölle, kuten esimerkiksi liikunnassa tai taiteessa korkean TPR (total physical response) -tason toimintojen vuoksi, jotka voidaan suorittaa kyseisissä aiheissa. Esimerkiksi, jos opettaja sanoo "käytämme punaista vesiväriä" ja hän pitää kyseistä vesiväriä esillä, oppijat ymmärtävät heti, mitä heidän tulee tehdä, sillä he tietävät, mikä tuote on kyseessä, he voivat todella nähdä ja koskettaa sitä. Voidaan sanoa, että nämä aktiviteetit ovat hyvin kontekstuaalisia. Tämä johtaa ajatukseen, että voimme soveltaa tätä kontekstuaalisuutta muihin aiheisiin, kuten vieraan kielen opiskeluun, käyttämällä visuaalisia apuvälineitä, jotka auttavat oppijoita ymmärtämään kieltä ja käyttämään sitä kontekstissa.

Espanjalaisissa kouluissa roolileikit ja erilaiset pelit ovat melko yleisesti käytettyjä yhdessä ICT-työkalujen kanssa, jotka ovat tärkeä osa oppitunteja (projektorit, tietokoneet, mobiilisovellukset, tabletit, digitaaliset kirjat jne.). Digitaalinen taulu on myös yleinen, vaikka noin 15% espanjalaisista kouluista ei ole vielä ottanut sitä käyttöön. Visuaalisilla materiaaleilla on keskeinen rooli vieraiden kielten opetuksessa (videoiden, flash-korttien, digitaalisten kirjojen, verkkopelien, interaktiivisten mobiilisovellusten, PowerPoint-esitysten, grafiikan ja valokuvien avulla), ja ne helpottavat suuresti verkko-oppituntien kehittämistä, mikä tekee niistä yhden tärkeimmistä välineistä tämän päivän tilanne huomioon ottaen. Ne tuovat dynaamisuutta oppitunteihin ja auttavat uuden sanaston oppimisessa. Opettajat ovat yhtä mieltä siitä, että visuaalisten apuvälineiden sisällyttäminen oppitunteihin tuo positiivisia tuloksia.

Auxilium

Useimmin käytetyt visuaaliset apuvälineet ovat kurssikirjoissa olevat kuvat. Ensinnäkin, kuten jo mainittiin, jokaisella oppilaalla on oma kurssikirja, mikä tarkoittaa, että sen käyttäminen on paitsi helpompaa opettajille, koska näiden ei tarvitse tuoda ylimääräistä materiaalia luokkaan, myös jo olemassa olevien resurssien tehokasta käyttöä, kun käytetään sellaista, joka joka tapauksessa on jo olemassa.

Kurssikirjan kuvien lisäksi painetut kuvakortit ovat toinen yleisesti käytetty visuaalinen apuväline, ja monet opettajat tykkäävät käyttää niitä. Yksi eduista on, että esimerkiksi laminoituna niitä voidaan käyttää monta kertaa uudelleen. Ajallisen tehokkuuden ja resurssien tehokkaan käytön lisäksi tällaiset apuvälineet ovat suosittuja, koska ne ovat riippumattomia mahdollisista teknisistä vaikeuksista. Kuten edellä mainittiin, monet opettajat tulostavat kuvia ja asettavat ne liitutaululle, josta jokainen opiskelija voi nähdä ne, tai he antavat oppilaiden yhdistää ne vastaaviin sanakortteihin. Näin tehdään usein sanaston opetuksessa, mutta myös lähtökohtana keskusteluille jne.

Monet opettajat yrittävät myös sisällyttää opetukseensa mahdollisimman paljon aitoa materiaalia, joten oikeita esineitä, joita opiskelijat voivat tarkastella tai jopa koskettaa, käytetään usein visuaalisena aineistona. Valokuvien käyttö kieliopin opettamiseen on toinen strategia, jota käytetään melko usein. Erityisesti tiettyä aikamuotoa opettaessa käytetään usein valokuvia. Jotkut opettajat näyttävät oppilailleen kuvia itsestään, esimerkiksi matkoilta, toiset käyttävät mieluummin internetistä löytyviä kuvia. Lasten tulisi sitten selittää, mitä he näkevät kuvissa käyttämällä sopivaa aikamuotoa. Lisäksi oikeita graafeja ja kaavioita, jotka esittävät tilastoja kiistanalaisista aiheista maista, joissa kohdekieltä puhutaan, käytetään myös, erityisesti ylempien tasojen kieltenopetuksessa.

Ajatuskartat yksittäisten opiskelijoiden tehtävinä tai aivorihiprosessin tuloksena ovat myös erittäin suosittuja. Jotkut opettajat haluavat tehdä ne tavanomaisella tavalla kynän ja paperin tai liidun ja liitutaulun avulla. Toiset, joilla on pääsy teknisiin laitteisiin, haluavat käyttää verkkosivustoja kuten mentimeter.com luodakseen sanapilven opiskelijoiden vastauksista. Ajatuskartat yhteistyön tuloksena pidetään usein esillä liitutaululla tai heijastetaan kaikkien nähtäväksi, kun taas opiskelijoiden itsenäisesti tuottamat kartat joko esitellään heidän itsensä toimesta tai ne vain näytetään opettajalle. Ajatuskartat tai piirustukset ovat erityisen suosittuja myös lukuvuoden alussa, jolloin oppilaat pohtivat tulevaa lukuvuotta koskevia odotuksiaan, ennakkotietojaan tai stereotyyppioita, jotka he yhdistävät johdantoaiheeseen (esimerkiksi mitä tulee heidän mieleensä, kun he ajattelevat Italiaa, heidän ensimmäisellä italian oppitunnillaan).

Alemman tason kielten oppitunneilla visuaaliset sanakirjat tai harjoitusmonisteet, jotka sisältävät visuaalisten sanakirjojen elementtejä, ovat toinen usein käytetty työkalu. Ne muodostavat perustan opiskelijoiden kielen tuottamisen jatkolle. CLIL-oppitunneilla (Content and Language Integrated Learning, sisällön ja kielen integroitu oppiminen) visuaalisten sanakirjojen käyttö on myös aallonharjalla. Vaikka vain harvat itävaltalaiset koulut tarjoavat tällä hetkellä CLIL-tunteja, konseptista on tulossa yhä suosittuampi ja sillä on todennäköisesti suurempi rooli tulevaisuudessa.

Yhteenveto

Yhteenvetona - kaikissa maissa käytetään yhä perinteisiä oppikirjoja vieraiden kielten opetuksessa. Kuitenkin viimeaikaiset tapahtumat maailmanlaajuiseen pandemiaan liittyen ovat pakottaneet

monet opettajat ottamaan käyttöön teknologisia ratkaisuja oppitunneillaan perinteisten tiedonvälitysmenetelmien lisäksi.

Useimmissa partnerimaissa käytetään paitsi perinteisiä, myös digiversioita oppikirjoista, kuin myös monenlaisia sovelluksia, joilla luodaan ja jaetaan materiaalia oppilaille ja joilla tehdään visuaalista sisältöä, minkä ansiosta oppitunneista tulee kiinnostavampia.

Suosituin tekniikka vieraiden kielten opetuksessa, ja sellainen joka ei liity moderniin teknologiaan, on flash-korttien käyttö. Niitä voidaan käyttää paitsi materiaalin kertaamisessa, myös monenlaisissa peleissä ja aktiviteeteissa luokkahuoneopetuksessa, jolloin oppilaita saadaan aktivoitua ja tunneista tulee mielenkiintoisempia.

Opettajat käyttävät usein myös ajatuskarttoja ja erilaisia kaavioita, erityisesti kuvittaakseen oppitunnin keskustelun aiheita. Lisäksi opettajat käyttävät valokuvia tai tulostettuja kuvia oikean maailman aiheista, seurapelejä tai verkkopelejä osana opettamiaan aiheita.

Yllämainitut työkalut vaikuttavat olevan suosituimpia kaikissa partnerimaissa ja näin ollen yleisimmin käytettyjä vieraiden kielten opetuksessa.

Joissain maissa käytetään myös TED-videoita tai YouTubea kielten tunneilla.

Yhteenvetona voidaan todeta, että huolimatta yleisestä digitalisaatiokehityksestä vieraiden kielten opetuksessa, perinteisemmät materiaalit eivät ole hävinneet taustalle, vaan nämä kaksi on ennemminkin yhdistetty toisiinsa.

3. Itse valmistettujen materiaalien suosio

Mitä tulee opettajien itse luomiin visuaalisiin resursseihin kussakin maassa, partnerit vastasivat kysymykseen **"Luovatko maasi kieltenopettajat yleensä visuaalisia resursseja itse vai käyttävätkö he mieluummin olemassa olevaa materiaalia?"** seuraavasti:

Jaitek

Kuten edellä mainittiin, Espanjassa opettajat käyttävät kustantamoja opetusresurssien luomiseen. On yrityksiä, jotka luovat opettajille kirjoja ja resursseja, joita opettajat voivat sitten käyttää kouluissa ja muilla kursseilla oppitunneilla.

Vieraan kielen oppimiseen luotujen resurssien osalta on olemassa yrityksiä, jotka luovat monenlaisia visuaalisia ja tekstimateriaaleja, koska ymmärretään, että kielen opettaminen alusta alkaen vaatii suurta tukea opettajalle. Kieltenopetuksessa käytetään yleensä sellaisia materiaaleja kuin kortteja, visuaalisia tarinoita, videoita, kirjoja (sekä perinteisiä että digitaalisia) ja CD-levyjä, joissa on lauluja tai puhetta.

Koska olemassa olevaa materiaalia on jo paljon, jotkut opettajat keskittyvät mieluummin käyttämään sitä kuin tekemään omia materiaalejaan. He käyttävät valmiita materiaaleja myös internetistä, esimerkiksi videoita YouTubesta tai valmiita harjoitusmonisteita eri lähteistä.

On kuitenkin olemassa opettajia, jotka mieluummin tekevät omat resurssinsa. Nämä materiaalit ovat yleensä pelillistettyjä, jolloin ne ovat oppilaita mielenkiintoisia ja motivoivat heitä kielen

oppimisessa ja sen käytössä. Materiaalit voivat olla joko fyysisiä tai verkossa käytettäviä. Viimeksi mainituille on olemassa monia ohjelmia ja sovelluksia, joita opettajat voivat käyttää luodakseen omia materiaalejaan:

- Videoiden tekemiseen: Powtoon, VideoScribe, Camtasia
- Visuaalisen kuvamateriaalin luomiseen: Canva, Paint, Photoshop
- Esitysten tekemiseen: Genial.ly, Prezi, PowerPoint
- Interaktiivisten kuvien ja pelien luomiseen: Genial.ly

Genial.ly on työkalu, joka tarjoaa monenlaisia mahdollisuuksia kunnollisten materiaalien luomiseen. Sillä voi tehdä esityksiä, interaktiivisia kuvia, pelejä, ynnä muuta. Käytettävissä on monenlaisia valmiita mallipohjia, mutta myös mahdollisuus luoda materiaalit aivan alusta alkaen.

Innoventum

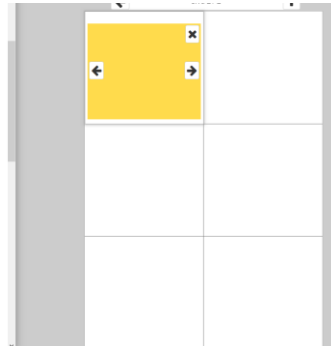
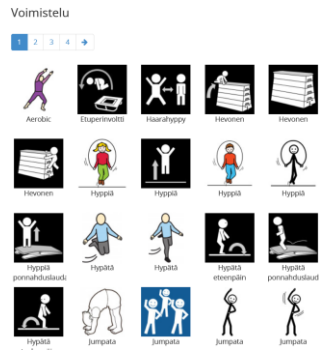
Asia riippuu aina opettajasta, sillä on tietenkin helpompaa ja nopeampaa luoda digitaalinen visuaalinen apuväline kuin esimerkiksi valmistaa flash-kortteja käsin - mitä nuorempia opettajat/ohjaajat ovat, sitä enemmän he käyttävät digimuotoisia visuaalisia apuvälineitä pitääkseen oppilaansa kiinnostuneina.

Opettajat, joilla on tietotekniikka- ja graafisia taitoja ja jotka ovat valmiita käyttämään jonkin verran aikaa valmisteluun, käyttävät Powerpoint ja Prezi -ohjelmia visuaalisten esitysten luomiseen, Canvaa yksinkertaisena ja ilmaisena verkkotyökaluna graafisten apuvälineiden luomiseen ja Camtasiaa videoiden luomiseen.

Mainitsemisen arvoisia työkaluja ovat: Papunet - työkalu, jolla voi itse luoda kuvituksia, ja myös materiaalipankki valmiille kuville, joita voi käyttää puhevammaisten tai lasten kanssa työskennellessä.

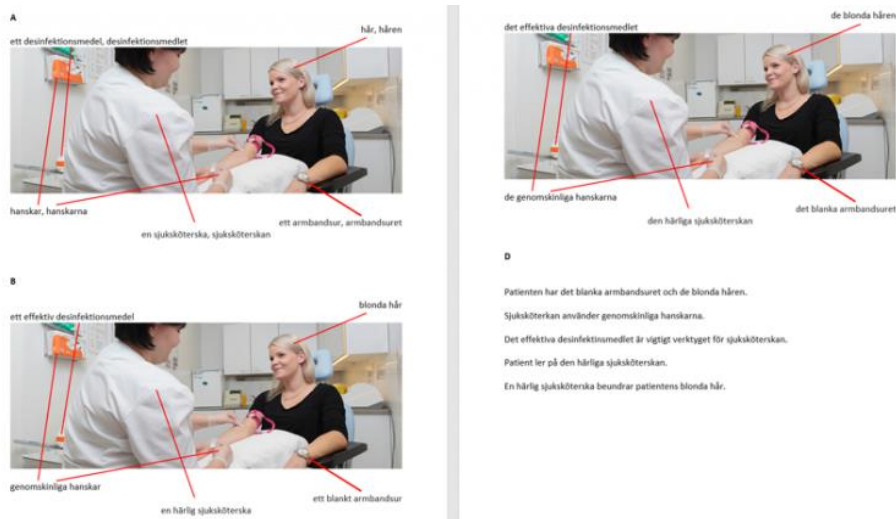

<https://kuvapankki.papunet.net/Image>

<https://kuvatyokalu.papunet.net/#/muokkaa/1909118>

Oppilaita kannustetaan luomaan visuaalista materiaalia itse osana oppimista. Hyvä esimerkki tästä voi olla ajatus lisätä esineiden nimet opiskeltavalla kielellä kuviin, joista voimme havaita ne.

Tämän voi tehdä helposti käyttämällä sellaisia työkaluja kuin Coggle tai vastaavia digitaalisia työkaluja, jotka voisivat olla avuksi kielen visualisoinnissa.

EKOS

Huomattava määrä nuoremmista, yleensä noin 30-vuotiaista, tekniikkaan perehtyneistä opettajista etsii ilmaista ja muokattavaa visuaalista materiaalia verkosta. He pitävät sitä yksinkertaisimpana tapana tehdä oppitunneista mielenkiintoisempia, samalla kun valmisteluun ja apuvälineiden soveltamiseen heidän tarpeisiinsa menee vain vähän aikaa. Tietysti on myös opettajia, jotka valmistavat visuaaliset apuvälineet alusta alkaen itse, mutta se vaatii tietotekniikkaosaamista ja graafisia taitoja sekä tarpeeksi aikaa valmisteluun.

Esimerkkinä voidaan mainita 30-vuotias japanin opettaja Rzeszówissa, joka käyttää yksinkertaisia verkkotyökaluja ja ilmaista grafiikkaa luodakseen omia flash-kortteja, jotka sisältävät sanastoa, jota hän opettaa tunneillaan, ja jotka hän lähettää oppilailleen joka viikko. Joskus hänelle riittää se, että hän etsii jo luotuja ja käytettävissä olevia visuaalisia materiaaleja verkosta ja valmistaa niistä oman versionsa.

Esim.1. Flash-kortit 1

Jos mikään näistä helposti löydettävistä visuaalisista apuvälineistä ei täytä hänen vaatimuksiaan, hän käyttää yksinkertaisia graafisia ohjelmia, kuten MS Paint, online-työkaluja, kuten Canva, tai verkossa olevia flash-korttien tekemiseen tarkoitettuja resursseja valmistaakseen oman sarjansa.

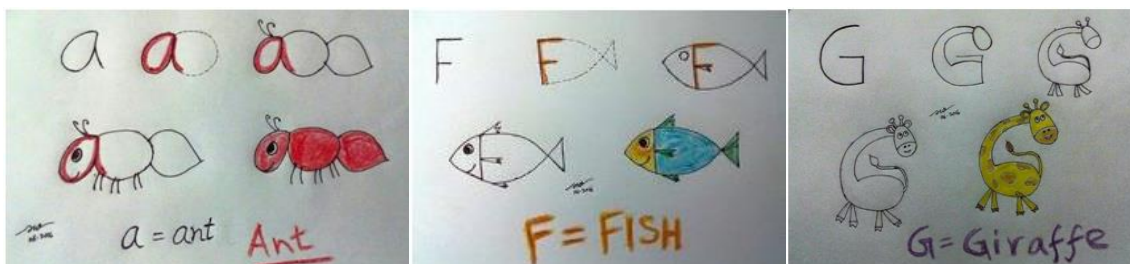

Esim.2. Flash-kortit 2

Yksi yleisimmistä visualisoinnin apuvälineistä, jota käytetään vieraiden kielten oppitunneilla virallisessa koulutuksessa, on PowerPoint-esitys. Opettajat kaikilla koulutustasoilla joko pyytävät oppilaitaan valmistelevaan omat esityksensä erilaisista aiheista tai käyttävät omaa esitystä oppitunnin pitämisessä. Puolassa tätä työkalua käytetään enimmäkseen kouluissa ja yliopistoissa, sen sijaan sitä käytetään harvoin tai ei koskaan yksityisillä vieraan kielen oppitunneilla tai yksityisissä kielikouluissa.

Kun on kyse vieraan kielen opettamisesta ala-asteen ensimmäisillä luokilla tai jopa päiväkodeissa, muutama nuori opettaja myönsi, että heillä on tapana käyttää ympäröiviä esineitä (kuten leluja) visuaalisena apuna vieraan kielen perustason opetuksessa.

Yksi visualisaatiotekniikka, joka kannattaa mainita, on kuvien luominen käyttäen uuden, opittavan sanan ensimmäistä kirjainta. Opettajat pitävät oppilaiden mielenkiinnon yllä pyytämällä näitä piirtämään itse erilaisia kuvia.

Visuaalisten apuvälineiden luomiseen puolalaiset opettajat käyttävät monia suosittuja ohjelmia ja sovelluksia, kuten Canvaa, Paintia, Photoshopia, Preziä ja PowerPointia.

Storytelme

Vaikka vieraiden kielten opetuksessa suositellaan monipuolisten materiaalien käyttöä, yleensä kurssikirjaa käytetään edelleen päivittäin Portugalin koulutusjärjestelmässä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, ettei se ole vain maamme arkitodellisuutta, kuten Sheldom (McGrath 2013: 8) toteaa, vaan kurssikirjaa pidetään sekä opettajien että opiskelijoiden keskuudessa minkä tahansa kielikoulutusohjelman peruspilarina.

Aittoa materiaalia suositellaan myös kieltenopetuksen välineeksi, ja tällä hetkellä tärkein lähde näiden materiaalien saamiseksi ovat tiedotusvälineet/media. Internet on käytännössä kaikkien opiskelijoiden käytettävissä joko kotona, kirjastoissa, koulussa tai muualla, ja sen kautta heillä on pääsy muun muassa aikakauslehtiin, sanomalehtiin, erilaisiin luetteloihin, videoihin ja elokuviin, jotka ovat helposti saatavilla olevia. Internet onkin lähes ehtymätön lähde hankkia opetussuunnitelmaan sopivaa materiaalia.

Käytännössä havaitaan kuitenkin usein, että opetusmateriaalien hankkiminen, valitseminen ja tekeminen vaatii opettajalta ponnisteluja, erityisesti ajallisesti, ja tämä voi vaikuttaa siihen, että opettaja ei käytä tällaisia materiaaleja niin paljon kuin haluaisi.

Tämä ponnistus on vielä suurempi, kun opettajat itse suunnittelevat materiaaleja. Kuten Siqueira (2012: 15) toteaa, tämä on merkittävä haaste, koska "opetusmateriaalien suunnittelu ja kehittäminen ovat harvoin osa opettajien alkuperäisiä opinto-ohjelmia, mutta tämä on kuitenkin toimintaa, joka ei ainoastaan avaa mahdollisuuksia opettajien luovalle autonomialle, vaan asettaa myös joukon haasteita, joihin opettajat eivät ole muodollisesti valmistautuneita."

Decroly

Espanjassa opettajat käyttävät yleensä valmista materiaalia oppitunneilla. Viime aikoina on pyritty käyttämään alkuperäisiä materiaaleja, koska tekijänoikeuksia on kunnioitettava, mutta opettajat myös kokevat, että suurin osa asioista, joita he voisivat tehdä, on tehty jo aiemmin, joten he ottavat jotain täältä, toista tuolta, ja yhdistelevät niistä omansa. Tällä tavoin heillä on erityisesti omille opiskelijoilleen räätälöityjä materiaaleja, mutta niissä hyödynnetään useita hyviä ideoita kaikkialta maailmasta.

Nykyään on käytössä monia verkkoalustoja ja ohjelmia materiaalien räätälöimiseksi jollekin opiskelijaryhmälle sopiviksi. Joitakin yleisiä esimerkkejä näistä ovat Kahoot, Quizlet, Quizziz ja Flippity (kokonaisten opiskeltavien asiakokonaisuuksien sekä aktiviteettien ja pelien luomiseen, joita opiskelijat voivat käyttää vuorovaikutteisesti), PowerPoint ja Prezi (esitysten luomiseen), Paint, Photoshop ja Gimp (flash-korttien tekemiseen ja kuvien muokkaamiseen) tai Magisto, iMovie tai VivaVideo (videoiden luomiseen ja muokkaamiseen).

Espanjassa käytössä ovat myös perinteinen sekä digimuotoinen kirja, jotka ovatkin hyvä sisällönlähde englannin tunneille. Opettajat seuraavat yleensä näiden kirjojen kappaleita ja yhdistävät ne itse luomiinsa aktiviteetteihin, jotka on yleensä tehty yllämainituilla sovelluksilla.

Auxilium

Suurin osa itävaltalaisista kieltenopettajista haluaisi mieluiten käyttää valmista materiaalia, jos se vain on heidän mielestään tarkoituksenmukaista. Koska kieltenopettajat käyttävät yleensä paljon aikaa tuntien valmisteluun sekä kotitehtävien ja kokeiden korjaamiseen ja niin edelleen, he arvostavat hyvää materiaalia, joka on käyttövalmista. He arvostavat käyttövalmiita visuaalisia apuvälineitä paitsi siksi, että niiden valmistamiseen itse ei ole aikaa, myös siksi, että voi olla melko vaikeaa löytää vapaasti käytettäviä, aiheeseen sopivia ja laadukkaita kuvia, jotka sopivat oppimistavoitteeseen ja joita voidaan käyttää kielten tunneilla.

On olemassa laaja valikoima verkkosivustoja, jotka tarjoavat opetusmateriaalia, mukaan lukien korkealaatuiset viralliset verkkosivustot, mutta myös epävirallisempia verkkosivustoja, joissa opettajat jakavat materiaalejaan. Lisäksi on olemassa verkkosivustoja, joilla opettajat myyvät materiaaleja. Vaikka opetusmateriaalisivustojen suuri määrä voi olla hämmentävää opettajille, jotka ensimmäistä kertaa alkavat etsiä hyviä materiaaleja, useimmat opettajat ovat kuitenkin löytäneet muutamia verkkosivustoja, joihin he yleensä luottavat ja joista he lataavat materiaalia usein. On kuitenkin lisättävä, että valmismateriaalia käyttävät opettajatkin useimmiten mukauttavat sen tarpeisiinsa sopivaksi.

Jotkut opettajat nauttivat omien visuaalisten materiaaliensa luomisesta, ja ovat mieluummin käyttämättä valmiita materiaaleja, sillä heistä on mieluisempaa käyttää täysin heidän ja heidän oppilaidensa tarpeisiin sopivaa materiaalia.

Yhteenveto

Yhteenvetona - kaikkien mainittujen maiden opettajat haluavat mieluummin käyttää jo omistamiaan visuaalisia materiaaleja tai etsiä saatavilla olevaa ilmaista materiaalia verkosta. Heidän lähestymistapansa on helppo ymmärtää, koska omien materiaalien luominen vie paljon aikaa ja siihen tarvitaan myös hieman taitoja - varsinkin kun kyse on digitaalisista visuaalisista materiaaleista.

Oman oppimateriaalin luominen olisi epäilemättä suositumpaa kaikissa mainituissa maissa, sillä kaikissa niissä jotkut opettajista tekivät niin jo joka tapauksessa - jos opettajille annettaisiin oikeat työkalut ja heitä opetettaisiin luomaan kunnollisia ja kiinnostavia materiaaleja vain pienellä vaivalla, tai jos he pystyisivät tekemään sen työaikana - ei ylimääräisenä työnä vapaa-ajallaan. On myös käynyt ilmi, että nuoremmat opettajat ovat innokkaita tekemään ylimääräistä työtä oppituntiansa eteen, ja he keskittyvät pelillisen materiaalin luomiseen suosittujen verkkotyökalujen tai -ohjelmien avulla, jolloin niiden tekeminen on helppoa.

Nykyään verkko-opetuksen välttämättömyyden vuoksi kaiken ikäisiä opettajia kannustetaan keskittymään oppituntien visuaalistamiseen. He ovat yhä motivoituneempia luovaksi heittäytymisen suhteen pitääkseen opiskelijat kiinnostuneina ja hyvin valmistautuneina kokeisiin, vaikka heillä ei olekaan mahdollisuutta tavata heitä kasvokkain.

4. Parhaat käytännöt

Seuraavassa kysymyksessä kaikkia partnereita pyydettiin **kertomaan vieraan kielen opettamiseen liittyvää kolme parasta käytäntöä omasta maastaan, keskittyen käytäntöihin, jotka liittyvät vieraan kielen opettamiseen verkossa verkkoalustojen, sovellusten tai muiden työkalujen avulla opettajan valvonnassa.**

Jaitek

Jolly Phonics: vieraan kielen ääntämisen oppiminen on vaikea tehtävä, sillä silloin tulee tietää tarkalleen sanoja muodostavien foneemien tarkka ääntäminen. Jotta tämä tehtävä olisi helpompi, on olemassa menetelmä nimeltä Jolly Phonics, joka on aakkosiin perustuva opetusmenetelmä, jossa keskitytään kirjainten foneettiseen puoleen. Jokaiselle kirjaimelle on annettu kappale, ele, visuaalinen kortti ja tarina. Tällä tavoin lapset oppivat äänteet "s" yhdistämällä siihen kehonsa liikkeen, ikään kuin jäljitellen kiemurtelevaa käärmettä. Tämä yhteys helpottaa opiskelijaa harjoittamaan äännettä erikseen, jotta se voidaan myöhemmin esitellä eri sanoissa. Tähän menetelmään voi tutustua verkossa, sillä siitä löytyy useita videoita YouTubessa. Videoita on erittäin hyödyllistä käyttää vieraan kielen opiskelijaryhmän opetuksessa. Opettaja voi pyytää opiskelijoita tekemään ympyrän ja samalla lausumaan äänten, jota he parhaillaan harjoittelevat. Tämän jälkeen opettaja esittelee äänneeseen liittyvän liikkeen, ja koko ryhmä tekee sen yhtäaikaan. Opettaja voi myös pyytää jokaista opiskelijaa tekemään molemmat tehtävät yksitellen, jolloin opettaja voi tarkistaa lausuuko opiskelija äänten oikein. Useiden toistojen jälkeen, opettaja voi näyttää videon, jossa on foneemiin liittyvä laulu ja pyytää opiskelijoita tekemään äänten ja liikkeen aina kuin videossa esiintyy kyseinen kirjain. Lopuksi opettaja voi lukea tarinan kyseisestä kirjaimesta ja pyytää opiskelijoilta lukemaan muutamia, kyseisen äänten sisältäviä sanoja, jotka esiintyvät tarinassa.

Duolingo: Kun opiskellaan toista kieltä on tärkeää aloittaa sanojen opiskelusta, sillä niiden avulla voidaan muodostaa lauseita. Opiskelijoille on helpompaa opetella sanastoa, joka liittyy tiettyyn teemaan ja joka kuuluu sanaryhmään, joka liittyy tiettyyn rakenteeseen, kategoriaan tai teemaan. Duolingo on erittäin trendikäs sovellus aikuisopiskelijoiden keskuudessa joustavuuden ja helpon käyttöliittymän ansiosta. Sovelluksen avulla on mahdollista opiskella useita eri kieliä. Sinun tulee luoda tili, valita kieli jota haluat opiskella ja aloittaa sovelluksen käyttäminen. Opettajat voivat pyytää opiskelijoita luomaan tilin tähän sovellukseen itsenäisen sanaston opiskelun tueksi.

Digitaaliset pakotehtävät: opiskelijat ovat usein motivoituneempia silloin, kun he ovat tekemisissä heitä kiinnostavien ja haastavien asioiden kanssa. Digitaaliset pakotehtävät, joissa opiskelijat joutuvat ratkaisemaan erilaisia mysteerejä ja etsimään vihjeitä, on erittäin hyvä valinta kielen oppimisprosessin eri osa-alueiden käsittelemiseen. Opettajat voivat sisällyttää tehtäviin sanastoa tai kielioppia, sekä erilaisia harjoituksia tai osia kuullunymmärtämisen (videoita tai podcasteja) tai suullisten taitojen vahvistamiseksi. Genial.ly on erittäin hyödyllinen sovellus, jonka avulla opettajat voivat luoda helppoja pakotehtäviä. Sovellus tarjoaa myös runsaasti mallipohjia, joita voidaan käyttää ja muokata mihin kielenoppimisen osa-alueeseen sopivaksi. Google Formseja voidaan myös käyttää yksinkertaisten, monivalintakysymyksiä sisältävien pakotehtävien toteuttamiseen.

Innoventum

PARHAAT KÄYTÄNNÖT - ESIMERKKI 1 - TOISTO-METODI

Toisto-metodi on kehitetty 2015 Helsingin yliopiston dosentti Maria Ahlholmin johdolla ja yhteistyössä "suomi toisena kielenä" opettaja-opiskelijoiden sekä suullisen kielen oppimisen asiantuntijoiden kanssa. Uuden menetelmän tavoitteena oli tuottaa opetusmenetelmä ja materiaali, joka voitaisiin ottaa nopeasti käyttöön tukemaan turvapaikanhakijoiden suomen kielen opetusta. Menetelmä on kehitetty yhteistyössä Opettajat ilman rajoja -verkoston kieliopas-projektin kanssa. Suomen kielen sanoo tervetuloa -hankkeen toinen vaihe - Osallisuuden kieltä oppimassa keskittyy luomaan kielitietoista opetusmateriaalia, jonka avulla tuetaan kotoutujien yhteiskunnallista osallisuutta ja kannustetaan vaikuttamaan demokratiassa.

Toisto-metodissa oppija saa koko ajan halutessaan tukea "puhuvalta sanakirjalta", joka seisoo vieressä antamassa sanoja. Opetustilanteessa siis hyödynnetään sanakirjana toimivaa kieliopasta. Hän siirtyy aina puheenvuoron saavan oppijan taakse. Koskettamalla sanakirjan kättä opiskelija saa halutessaan sanakirjalta oikean vastauksen.

Kuva. 1. Opiskelu "puhuvan sanakirjan" kanssa

PARHAAT KÄYTÄNNÖT - ESIMERKKI 2 - KIELTENOPETUS JA TOIMINNALLINEN OPPIMINEN

Heini Syyrilän (vuoden 2017 kieltenopettaja) kehittämät toiminnalliset harjoitukset ja "digitaalistasaktiilinen pedagogiikka" huomioi, että kaikki oppijat ovat erilaisia ja mahdollistaa oppijoita oppimaan kieltä taitotasostaan riippumatta.

Hänen opiskelijoitaan motivoidaan käyttämään resursseja, jotka sopivat parhaiten heidän oppimistyyliinsä ja oppimaan ja etenemään omassa tahdissa erilaisten arviointimenetelmien avulla. Tässä toiminnallisessa harjoituksessa käytetään Lego-palikoita saksan kielen sanajärjestyksen opiskelussa. Opiskelijat työskentelevät pareittain muodostaen lauseita ja tämän jälkeen he lukevat lauseen ääneen ja kääntävät ne suomeksi.

Kuva. 2. Saksan opiskelu legopalikoiden avulla

PARHAAT KÄYTÄNNÖT - ESIMERKKI 3 - Kuvako-projekti

KUVAKO (englanniksi PICCORE) - on kolmivuotinen Humanistisen ammattikorkeakoulun hallinnoima hanke, jota rahoittaa EUSA (Euroopan unionin sisäasioiden rahastot). Hankkeen yhteistyökumppaneina toimivat Kehitysvammaliitto, XAMK Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu ja Pohjois-Savon opisto ry. KUVAKO:n päätyttyä hankkeen tuotosten ylläpidosta ja jatkokehittämisestä vastaa Papunet.

Hankkeen tavoitteena oli helpottaa turvapaikanhakijoiden ja vastaanottokeskuksen henkilöstön välistä vuorovaikutusta kuvaviestinnän avulla. Projektin tavoitteena oli kehittää kuvapohjainen mobiilisovellus, joka auttaa ihmisiä eri kulttuureista kommunikoimaan keskenään. Tavoitteena on täyttää kommunikaatiotarpeet tilanteissa, joissa ihmisillä ei ole yhteistä kieltä. Materiaalin (kuvien) tuottaminen turvapaikanhakijoiden suomen kielikursseille oli yksi KUVAKO-projektin päätavoitteista. Sovellus sisältää 1000 kuvaa ihmisistä, jotka edustavat suomalaista arkea, yhteiskuntaa ja turvapaikkaa. Kuvat on järjestetty eri luokkiin, ja niitä voi etsiä avainsanoilla. Voit täydentää kuvia piirtämällä tai lisäämällä niihin tekstiä. Käyttäjät voivat myös tuoda omat kuvansa sovellukseen ja yhdistää ne muihin kuviin. Sovelluksen sisäisiä kuvia on saatavilla ilmaiseksi myös Papunetin kuvapankista.

Kuvako app

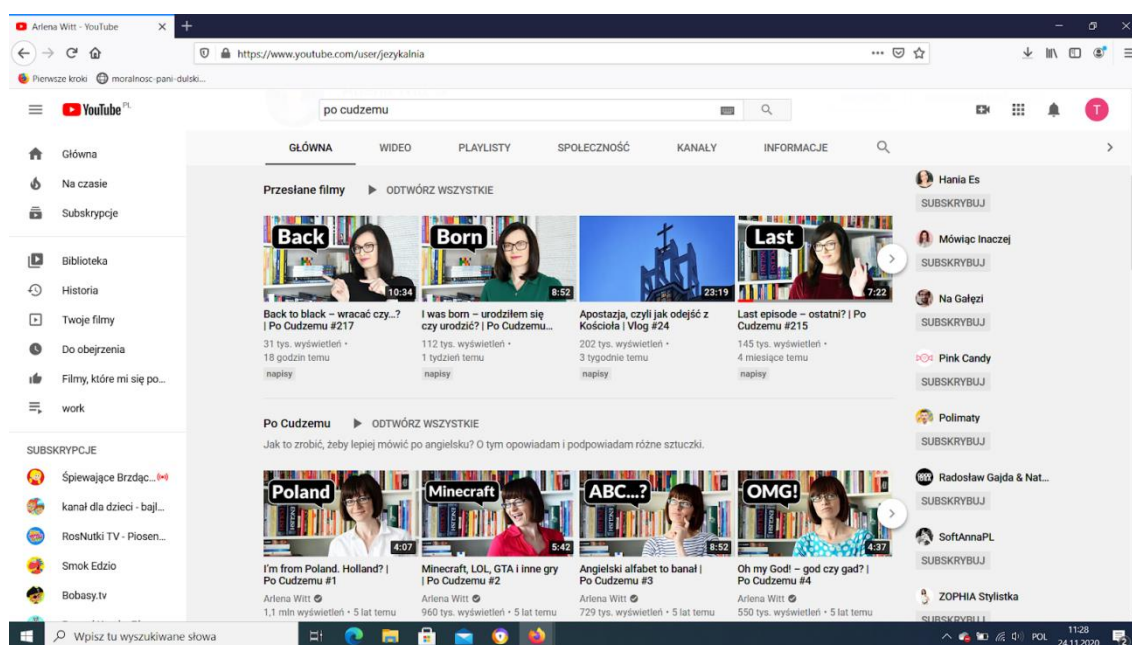
Sovellus on jo osoittautunut hyödylliseksi työntekijöille, jotka työskentelevät hankkeen tärkeimpien kohderyhmien eli paperittomien maahanmuuttajien ja erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien turvapaikanhakijoiden kanssa. Sovellusten kehittäjien mukaan turvapaikanhakijoilla, kuten esimerkiksi lapsilla, lukutaidottomilla ihmisillä ja yksin Suomeen tulleilla vammaisilla, on oltava yhtäläinen oikeus saada tarvitsemansa tiedot ja tulla ymmärretyksi kielimuurista huolimatta. Kuvapohjaisen lähestymistapansa ansiosta jokapäiväisiin viestintätilanteisiin keskittymällä KUVAKO-projekti on auttanut tämän toteutumista.

EKOS

PARHAAT KÄYTÄNNÖT - ESIMERKKI 1 - OPETTAJA, YOUTUBETTAJA

Vaikka se ei ole vieläkään erityisen suosittua, osa puolalaisista kielten opettajista on alkanut hyödyntämään eri medioita opetuksessa, täyttääkseen opiskelijoiden tarpeet. Hyvä esimerkki tästä on nuori englannin kielen opettaja, josta on tullut tubettaja. Hänen kanavansa nimi on "Po cudzemu", jossa hän keskittyy opettamaan englanninkielisiä sanoja, fraaseja ja ääntämistä suosittujen elokuvien ja sarjojen kohtausten avulla. Tämän kaltainen visualisointi on osoittautunut hyväksi muistitekniikaksi ja houkutelut valtavan määrän katsojia. Tämän menetelmän menestyksen salaisuus on se, että se liittyy opiskelijoiden tapaan viettää vapaa-aikaa. Lisäksi se näyttää katsojille suoria viittauksia millaisia tosielämän tilanteissa fraaseja voi käyttää. Vaikka tämä menetelmä vaikuttaa olevan erityisen tehokas, se ei sovi kaikille kieltenopettajille. Tubettavan opettajan tulee osata esiintyä luonnollisesti kameran edessä ja olla huumorintajuinen, jotta tämänkaltaiset kielitunnit olisivat täydellinen esimerkki leikin tai pelin avulla oppimisesta.

YouTube kanavien opetusvälineenä käyttämisen suuri etu on siinä, että sen avulla on helppo saada jatkuvaa palautetta oppijoilta. Lukemalla tämän edellä mainitun kanavan kommentteja voimme nähdä melkein vain positiivista palautetta. Arlena-kanavan nuoret fanit huomauttavat, että siellä he voivat oppia paljon mielenkiintoisempia asioita kuin mitä opettaja opettaa tavallisella englannin opitunnilla koulussa.

Linkki YouTube kanavalle - <https://www.youtube.com/user/jezykainia>

PARHAAT KÄYTÄNNÖT - ESIMERKKI 2 - VIRTUAALITODELLISUUS

Seuraava esimerkki parhaasta käytännöstä - vieraan kielen oppiminen virtuaalitodellisuudessa on myös todella lupaavaa, vaikka se ei vielä olisikaan yleisesti saatavilla. Matkustaminen paikkaan, jossa kieltä käytetään päivittäin ja jossa se ympäröi meitä, on epäilemättä yksi tehokkaimmista tavoista oppia vieraita kieliä. Koska se ei ole aina mahdollista monista eri syistä, vaihtoehtona voi olla kielen immersiomenetelmän käyttö virtuaalisessa ympäristössä.

Huolimatta tämän menetelmän kaikista eduista, siitä ei ole tulossa suosittua useimmissa oppilaitoksissa sen monimutkaisuuden ja tarvittavan tekniikan vuoksi. Tällä hetkellä Rzeszowin yliopisto suunnittelee ja kehittää opiskelijoille kielikurssia, jossa käytetään VR-laseja, mutta vielä kestää jonkin aikaa, ennen kuin se läpäisee testivaiheen. Myös muutkin kuin vain korkea-asteen oppilaitokset ovat kiinnostuneita tästä uudesta ratkaisusta. Puolalainen startup 1000 todellisuutta on luonut modernin ohjelmiston vieraiden kielten oppimiseen virtuaalitodellisuustekniikkaa käyttäen. Pääajatuksena on oppia kieltä upottamalla oppijat täysin virtuaalimaailmaan.

Tämä työkalu mahdollistaa oppimisen käytännön avulla. VR-kielisovellus sisältää useita tapahtumapaikkoja, joissa käyttäjä voi sijaita.

Mainosvideo - <https://youtu.be/NsxPDfpXnNQ>

Tiettyjen tapahtumapaikkojen läpi siirtyessään opiskelija kommunikoi virtuaalisen kielen opettajan kanssa sovelluksen sisällä, harjoitellen vieraalla kielellä tapahtuvaa viestintää samalla oppien uutta sanastoa, kieliopin rakenteita käytännössä ja murtamaan viestinnän esteitä.

PARHAAT KÄYTÄNNÖT - ESIMERKKI 3 - LISÄTTY TODELLISUUS (AR)

Lisätty todellisuus (Augmented Reality, AR) on tekniikan ala, jota on jo nyt sovellettu erinomaisesti koulutuksessa. Yhä useammat mobiilisovellukset voivat auttaa meitä pitämään oppilaamme viihdyttyneinä, lisäämään vaihtelua ennakoitavaan kirjoittamiseen tai puhumiseen, havainnollistamaan keskusteltavaa kielimateriaalia ja jopa tallentamaan oppitunnin.

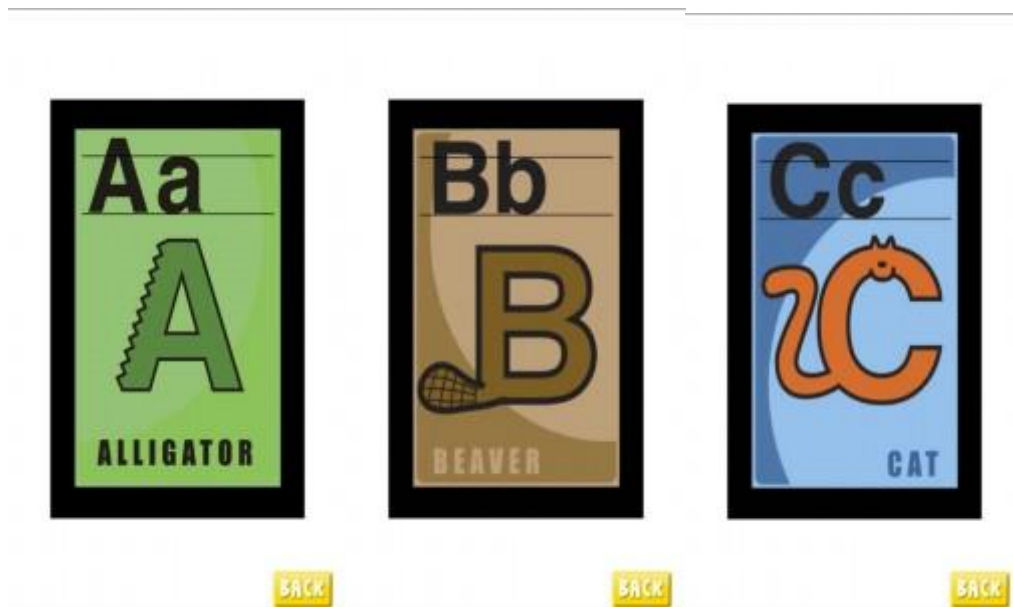
AR-sovellus tunnistaa katsomasi objektin ja luo sinulle 3D-animaation tai elokuvan ja sijoittaa sen kameran näytöllä oleviin kohteisiin (tausta voi olla luokkahuone, niitty, opettaja ja opiskelijat - se riippuu siitä, mitä on kameran linssissä).

AR:n käyttö luokassa tarjoaa monia mahdollisuuksia. On mahdollista esimerkiksi monipuolistaa toimintaa järjestämällä niitä ulkona ja sovelluksen avulla, opiskelijat voivat etsiä erilaisia aiheita (tätä voidaan käyttää esimerkiksi toteuttamalla pääsiäiseen liittyvä aihe ja sovelluksen ansiosta järjestää virtuaalimunien metsästys opiskelijoille). Lisättyä todellisuutta voidaan käyttää myös

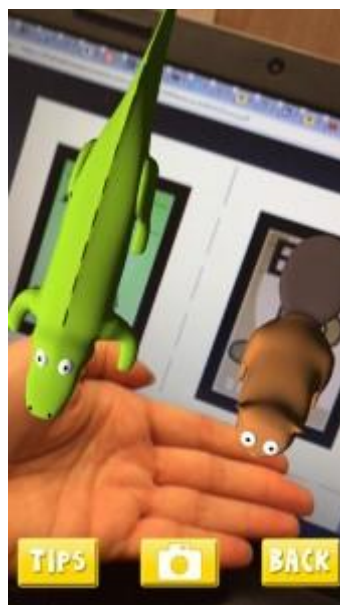
kieliharjoituksiin luokkahuoneessa. Opiskelija osaa kuvata sovelluksen avulla näytettyjä hahmoja, luoda tarinoita, osoittaa hahmoille supervoimia, kirjoittaa kirjaimia näytettyihin hahmoihin jne.

Jotkut sovellukset tarjoavat ilmaisia värillisiä työkorttipaketteja. Ne ovat PDF-muodossa ja valmiita tulostettaviksi. Jos kortteja ei haluta tulostaa, ne voidaan yksinkertaisesti näyttää tabletin tai tietokoneen näytöllä tai seinällä projektorin avulla. Sitten suoritamme vain sovelluksen puhelimessa ja "skannataan" soveltamalla sitä näytettyyn (tai tulostettuun) kuvaan saadaksesi hahmon eloon.

Tämän jälkeen sovellus avataan puhelimella ja skannataan printatut tai näytöllä olevat kuvat, jotta hahmot heräävät eloon.

Kuvat, joista animoidut hahmot heräävät eloon

Animoidut eläimet

Storytellme

Virallisen englannin kielen opetuksen lisäksi, joissakin portugalilaisissa kouluissa käytetään muita kieltenopetuksen lähestymistapoja.

PARHAAT KÄYTÄNNÖT 1

Vuonna 2011 Portugalin opetusministeriö pilotoi yhteistyössä British Councilin kanssa Kaksikielisten koulujen ohjelman, jonka tarkoituksena oli toteuttaa osa ensimmäisen asteen opetussuunnitelmasta englanniksi, englannin kielten opettajien avustuksella.

Vuosina 2015 ja 2016 otettiin käyttöön uusia kaksikielisiä ohjelmia, joihin osallistui tällä kertaa esikoulun ja toisen asteen kouluja.

PARHAAT KÄYTÄNNÖT 2

Content Language Integrated Learning (CLIL) hankkeita, joissa käytetään englantia oppimisympäristönä, on myös kehitetty viime vuosikymmenen aikana koulujen ja korkeakoulujen välisen kumppanuuksien avulla. Yksi näistä hankkeista, English Plus, aloitettiin koulujohtoisena aloitteena vuonna 2010, ja sen jälkeen siihen on osallistunut englannin, historian ja luonnontieteiden opettajia kahdesta pohjois-Portugalin valtion ylläpitämästä koulusta ja lähes 300 opiskelijaa 3.luokilta.

PARHAAT KÄYTÄNNÖT 3

Muita innovaatioita ovat Awakening to Languages (AtL), monikielinen lähestymistapa, joka edistää yhteyttä moniin kieliin ja kulttuureihin, jotka voivat olla tai eivät voi olla osa koulun opetussuunnitelmaa. Vuodesta 2000 lähtien Aveiro-yliopiston opettajaopiskelijat ja jatko-opiskelijat ovat kehittäneet AtL-hankkeita esi- ja 1. asteen kouluissa.

Decroly

Espanjassa e-kirjojen käyttö lisääntyy. Monissa kouluissa opiskelijoilla on Chromebook tai e-versio kirjasta, jota he voivat käyttää tietokoneella tai tabletilla, eikä paperia melkein koskaan enää käytetä. Tämä on ensinnäkin erittäin hyvä tapa vähentää paperin käyttöä ja kunnioittaa ympäristöä. Se on kuitenkin myös etu oppimis- ja opetusprosesseille, koska opettajalla ja opiskelijoilla on ulottuvillaan kaikki haluamansa tiedot.

Toinen muodissa oleva suuntaus on verkkoblogien tai -tilien luominen sosiaaliseen mediaan, joissa opettajat jakavat hyvin monenlaisia ideoita ja materiaaleja, kuten esimerkiksi opetusmenetelmiä ja didaktisia ideoita muille opettajille; tietoa opiskelijoille ja heidän perheilleen siitä, mitä luokassa tehdään tai tietoa tulevista projekteista ja kotitehtävistä opiskelijoiden seurattavaksi. Ne ovat tapa olla yhteydessä koulun ulkopuolella ja saada myös näkyvyyttä opettajan työlle.

Vielä lopuksi, pelaaminen on suosittua myös kouluissa. Opettajat käyttävät monia alustoja luodakseen aktiviteetteja ja pelejä opiskelijoilleen. Muutamia yleisiä esimerkkejä voisivat olla:

- *Kahoot ja Quizizz:* Opettaja voi hyödyntää jo luotuja toimintoja tai luoda omia. Nämä ovat pelipohjaisia alustoja, joissa opiskelijat voivat pelata yksin tai yhdessä ja oppia sekä vahvistaa kielitaitoaan.
- *Quizlet:* On erittäin hyödyllistä kannustaa opiskelijoita opiskelemaan kotona. Sen sijaan, että heidän tarvitsisi esimerkiksi tehdä muistilistoja sanastosta tai kielioppisäännöistä, he voivat

harjoittaa niitä verkkopelien avulla. Opettaja voi luoda opetusosiot haluamallaan tavalla sanojen, kuvien ja äänien avulla sekä seurata oppilaidensa edistymistä. On myös mahdollisuus tehdä "live-kilpailu", jossa opiskelijat voivat näyttää osaamisensa joko yksin tai ryhmissä.

- *Flippity*: On tietokanta, jossa on monia malleja, joita kuka tahansa voi muokata ja luoda oman pelinsä. Täällä voit luoda tietokilpailun, scavenger hunt- ja hirsipuupelejä, lautapelejä, bingoja ja paljon muuta.

Auxilium

Itävallassa yleisin kieltenopetukseen käytetty verkkofoorumi on Moodle. Varsinkin etäopiskelun aikana tämän oppimisen hallintajärjestelmän jäsenelty rakenne on todella arvokas opiskelijoille. Opettaja voi ladata materiaaleja, perustaa keskustelufoorumeita, luoda kansioita opiskelijoiden töille sekä palkintopisteitä ja antaa palautetta.

Lisäksi melkein kaikki vieraan kielen opettajat käyttävät verkkokonferenssityökalua verkkokielikursseissaan. Käytettävä työkalu riippuu koulun käytännöistä, mutta suosituin on Microsoft Teams. Useimpien opettajien mielestä verkkokonferenssityökalu on sopivin korvike luokkahuoneessa tapahtuvalle henkilökohtaiselle opetukselle. Siksi sitä käytetään laajalti viestintätarkoituksiin, keskusteluihin tai tehtävien selventämiseen.

Moodlen ja verkkokonferenssityökalun lisäksi useimmat opettajat sisällyttävät sovelluksia tai muita työkaluja verkossa tapahtuvaan kieltenopetukseensa. Esimerkiksi Padletia käytetään tietojen keräämiseen ja aivoriihiharjoituksiin. Mentimeter nimistä sovellusta käytetään myös aivoriihiharjoituksiin. Opiskelijat kirjoittavat älypuhelimien sanat, jotka heidän mielestä liittyvät annettuun aiheeseen, ja verkkosivusto luo sanapilven korostaen myös useammin mainittuja sanoja. Jotkut opettajat käyttävät myös tietovisoja. Opettajat voivat esimerkiksi lisätä sanastoja, ja sovellus auttaa sitten sen kanssa työskenteleviä opiskelijoita muistamaan sanat. Tämä työkalu on suosittu myös siksi, koska opiskelijat voivat käyttää sitä milloin ja missä tahansa, koska sovellus on saatavilla myös älypuhelimille. Yksi suosituimmista työkaluista, paitsi etäopetuksen aikana, myös luokkahuoneopetuksessa, on kahoot, työkalu, jolla opettaja luo tietovisoja, johon opiskelijat vastaavat joko ryhmissä tai erikseen. Suurin osa opettajista kertoo, että kilpailullisen luonteensa vuoksi heidän oppilaat todella nauttivat kahoot-peleistä ja pitävät niitä hauskoina.

Yhteenveto

Vieraiden kielten parhaita opetuskäytäntöjä listatessaan osa projektipartnereista keskittyi kaikkialla maailmassa suosittuihin verkkotyökaluihin, kuten Moodle, Kahoot, Quizlet tai Duolingo, osoittaen niiden käytettävyyden. Nykyään opettajat monissa Euroopan ja myös Euroopan ulkopuolisissa maissa, joko käyttävät jo näitä työkaluja ja alustoja verkko-opetuksessa tai käyttävät vaihtoehtoisista oppimista (esim. verkkoseminaarien kautta).

Raportin tässä vaiheessa lueteltiin myös menetelmiä, jotka saattavat olla suosittuja joissakin maissa, mutta eivät vielä välttämättömiä toisissa, kuten Jolly Phonics jne.

Mielenkiintoisinta luettavaa olivat useat esimerkit opettajien innovatiivisesta ja luovasta lähestymistavasta opettamiseen ja siitä, miten se vaikutti tuntien suosioon ja tehokkuuteen.

Useimmat mainituista käytännöistä keskittyivät yhden vieraan kielen oppimiseen. Monenkaan mainitun työkalun avulla opiskelijat eivät voi oppia useita kieliä yhdellä kertaa, yhdellä työkalulla ja samalla materiaalilla työskennellessään, kuten Visual Dictionaryssä. Suurin osa työkaluista ja käytännöistä keskittyi myös yleiseen kielitaitoon, joka ei keskittynyt tietyille aloille - kuten esimerkiksi tekniseen kieleen. Kaikki mainitut parhaat käytännöt tuovat kuitenkin jotain uutta vieraan kielen opetusmenetelmiin - mikä osoittaa, että vielä on tilaa parantamiselle - ja toisin kuin joillakin muilla aloilla - ihmiset kokeilevat todella avoimin mielin uusia opetusmenetelmiä.

5. Opettajien suhtautuminen uusiin ideoihin ja kokeiluihin

Raportin viimeisessä kysymyksessä partnereilta kysyttiin **onko heidän mielestään heidän maansa kieltenopettajilla avoin suhtautuminen uusiin ideoihin ja kokeiluihin vieraan kielen opetuksen alalla ja kuinka he kuvailisivat heidän asennettaan**. Vastaukset olivat seuraavanlaisia:

Jaitek

Ingrid Mosqueran (2017) mukaan kielten opetuksen osalta ollaan päästy yli pelkän kieliopin ja sanaston opettelemisesta. Tämä on toteutettu avautumalla muiden maiden kulttuurille, edistämällä autonomiaa ja itsearviointia sekä kehittämällä opiskelijoiden kriittistä ajattelua ja uteliaisuutta tarjoamalla heille strategioita, jotka auttavat heitä oppimisprosessissa ja viestinnässä tosielämän tilanteissa. Kun puhumme kieltenopetuksen nykyisistä suuntauksista, on välttämätöntä viitata kommunikatiivisen lähestymistapaan, jossa kielioppi nähdään toissijaisena ja kieli ja vuorovaikutus tärkeimpänä asiana.

Jotkut opettajat, erityisesti nuorimmat, ovat valmiita kokeilemaan uusia resursseja, työkaluja, pelejä ja menetelmiä. He yrittävät käyttää projektipohjaista oppimista tai muita menetelmiä, joihin sisältyy pelillistettyjä resursseja. He näyttävät olevan aktiivisia, motivoituneita ja intohimoisia.

Toisaalta on myös opettajia, jotka eivät halua muuttaa perinteisiä ja vanhanaikaisia opetusmenetelmiään. Tämän taustalla voi olla monia syitä, mutta voidaan väittää, että nuo opettajat tuntevat olonsa turvalliseksi mukavuusalueellaan eivätkä halua kokeilla uusia ja tuntemattomia tekniikoita.

Innoventum

Suomalaiset kieltenopettajat ovat osoittaneet avoimuutensa uusia opetusmenetelmiä kohtaan jo vuosien ajan.

Suomessa opiskellaan vähintään kahta kieltä - ruotsin kielen (tai suomen kielen ruotsia äidinkielenään puhuville) opiskelu on pakollista kaikille koululaisille. Kun uuden kielen oppiminen helpottuu jokaisen uuden hallitsemamme kielen myötä, voitaisiin olettaa, että oppilaat valitsisivat minkä tahansa haluamansa kielen toiseksi ulkomaiseksi kieleksi, mutta tällä hetkellä he valitsevat englannin kielen yhdeksässä tapauksesta kymmenestä. Vaikka englannin kieli on epäilemättä yksi hyödyllisimmistä ja yleisimmin käytetyistä kielistä maailmassa, erilaiset valinnanmahdollisuudet voivat auttaa opiskelijoita valitsemaan haluamansa kielen sen sijaan, että heitä kannustettaisiin

seuraamaan tätä järjestelmää. Tilanne on muuttumassa, koska yksi valtioneuvoston tärkeimmistä päätavoitteista on edistää ja tarjota oppilaille laajempaa kielivalikoimaa.

Lisäksi vuodesta 2016 lähtien vieraiden kielten opetussuunnitelma on siirtänyt painopisteen kieliopista ja oppimisesta hyvään lukutaitoon ja kirjoittamiseen eli enemmän suullisen ja kommunikatiivisen kielitaidon suuntaan. Tämä muutos vaatii opettajia vastaamaan tilanteeseen erilaisin harjoituksin ja työkaluin.

EKOS

Vaikka suuri määrä nuoria puolalaisia opiskelee vieraita kieliä useita vuosia - etenkin englantia, he opiskelevat tavallisilla vieraan kielen oppitunneilla ja samanaikaisesti käyvät yksityistunneilla. Puolan vieraiden kielten opetuksen laatu - yhdistyksen PASE: n arvioiden mukaan noin miljoona puolalaista kehittää kielitaitoaan kursseilla. Tärkein syy siihen on se, että monet heistä arkailevat puhua vieraalla kielellä.

Suoraan sanottuna puolalaisissa kouluissa on melko vaikea oppia puhumaan sujuvasti vierasta kieltä. Tietysti ne ovat poikkeuksia, mutta useimmat opettajat käyttävät samaa, ei niin tehokasta järjestelmää opetuksessa - he keskittyvät enemmän kielioppiin ja lukemiseen, kuin kuunteluun ja ennen kaikkea puhumisen osaamiseen. Lisäksi suurin osa vanhemmista opettajista ei halua muuttaa perinteisiä ja vanhanaikaisia kielten opetusmenetelmiään eikä halua kokeilla uusia tekniikoita ja työkaluja. Tilanne näyttää aivan erilaiselta nuorempien opettajien kohdalla, jotka ovat yleensä halukkaita kokeilemaan uusia resursseja ja työkaluja ja keksivät jopa erilaisia pelejä pitääkseen opiskelijansa kiinnostuneina ja välttääkseen vain vanhanaikaisiin menetelmiin tukeutumisen.

Opettajat ja ohjaajat Puolassa eivät halua käyttää tekniikkaa tunneillaan. Älypuhelin ja tabletti lasten käsissä -projektin tutkimuksen mukaan 21 opettajaa 30: sta suhtautuu skeptisesti uuteen tekniikkaan koulussa. Heidän kommentissaan korostuu kielteinen suhtautuminen tekniikkaan, joka "huijaa lapsia" tai "vaikeuttaa keskittymistä" (Cackowska, Kopcewicz, Nowicki 2017). Heidän kantansa voi olla seurausta opinto-ohjelmista, joita ei ole mukautettu digitaaliseen todellisuuteen. Tämän takia, jos opettajat ja ohjaajat haluavat omaksua nykyaikaisia opetusmenetelmiä, heidän on itse etsittävä tietoa. He voivat saada tukea opettajien koulutuskeskuksista, jotka järjestävät demonstraatiotunteja ja työpajoja koko maassa. Demonstraatiotunnit, jotka usein toteutetaan pedagogisen innovaation avulla, yhdistetään kouluissa saatavilla olevaan uuteen tekniikkaan.

Vaikka edellä mainittu tutkimus onkin aivan uusi, on pidettävä mielessä, että tänään, vuonna 2020, tilanne teknisten työkalujen käytön suhteen koulutuksessa on muuttunut dramaattisesti. Tällä hetkellä Puolassa, kuten useimmissa Euroopan maissa, suurin osa koulujen oppitunneista ja yksityisistä kielikursseista pidetään nyt verkossa käyttämällä erilaisia videoalustoja ja muutamia verkkotyökaluja. Visuaalisten apuvälineiden kysyntä on kasvanut voimakkaasti, mikä viittaa siihen, että uudet työkalut, kuten Visual Dictionary, koetaan lämpimästi tervetulleeksi opettajien keskuudessa.

Storytelme

Lissabonin yliopistossa Sandra Fradãon väitöskirjaa varten tehdyn tutkimuksen mukaan englanninopettajat osoittavat taipumusta käyttää tekniikkaa opetuskäytännöissään, saadakseen aikaiseksi positiivisen vaikutuksen opiskelijoiden oppimisessa. Tämä aikomus ei kuitenkaan ole linkitetty visioon oppimisesta tekniikan avulla. Heidän on hylättävä perinteiset menetelmät ja

pidettävä tekniikkaa moottorina, jonka avulla suunnitella tilanteita, joissa opiskelijat oppivat paremmin, ja ajoneuvoina, jotka voivat johtaa muutoksiin ja innovaatioihin (Chagas, 2011; Costa, 2012; Coutinho, 2005). Opettajat suhtautuvat hyvin myönteisesti tekniikan tuomiin etuihin, mutta eivät ole tietoisia käytettävissä olevista työkaluista ja siitä, miten he voivat integroida ne opiskelijoiden oppimista tukeviin käytäntöihinsä.

Decroly

Voidaan sanoa, että opettajien mieli muuttuu yleensä sukupolven mukana. Tämän vuoksi emme halua sanoa, että se riippuu opettajan iästä, vaan heidän sopeutumisestaan nykyaikaan. On totta, että voimme aina löytää opettajia, jotka haluavat pitää kiinni siitä miten on aina ennen tehty, eivätkä he ole kovin avoimia muutoksille, mutta suurin osa tiimistä etsii aina uusia ideoita, joiden avulla he voivat sopeutua opiskelijoiden tarpeisiin. Väitämme, että opettajan luonteen tulisi olla tutkiva ja analyyttinen, jonka avulla hän pystyy itse saamaan oman suorituskykynsä tasapainoon ja huomaamaan mikä kaipaa muutosta.

Auxilium

Suurin osa Itävallan kieltenopettajista on ennakkoluulottomia ja kiinnostuneita vieraiden kielten opetuksen uusista kehityssuunnista. Joskus tutkijoiden ehdottamat uudet ideat eivät ole helposti kieltenopettajien työhön sovellettavissa, mutta suurin osa kieltenopettajista on halukkaita testaamaan uusia asioita ja kokeiluja. Kieltenopetuksen ala on erityisen dynaaminen, ja kieltenopettajat ovat yleensä todella ennakkoluulottomia oppimisen, oman opetuksensa kehittämisen ja mukauttamisensa suhteen. Vieraiden kielten opetus Itävallassa pohjautuu kielten oppimisen, opettamisen ja arvioinnin yhteiseen eurooppalaiseen viitekehykseen eli EVK:een (CEFR, Common European Framework of Reference for Languages) ja EVK sekä kansalliset kielten opetussuunnitelmat edistävät kommunikatiivista kielten opetusta. Siksi kieltenopettajat ovat itse hyvin kommunikoivia ihmisiä, jotka ovat myös uteliaita tutustumaan uusiin kehitettyihin asioihin, ideoihin ja kokeiluihin. Suurin osa kieltenopettajista on kiitollisia uusista ideoista, kuinka saada heidän kielikursseistaan kiinnostavampia ja hauskeempia sekä kuinka parantaa oppimistuloksia entisestään. Jotkut opettajat kokevat että kansalliset standardoidut kokeet rajoittavat heitä, mutta itse asiassa Itävallan kieltenopettajilla on paljon vapautta käyttää uusia, moderneja menetelmiä ja opetustekniikoita, ja kuten jo mainittiin, suurin osa kieltenopettajista on halukas tarttumaan tilaisuuteen käyttää uusia kieltenopetusmenetelmiä ja parantaa omaa opetustyyliään.

Rajoitteet ja vaikeudet

Myös Itävallan vieraiden kielten opetuksesta on mainittava joitain rajoitteita ja vaikeuksia visuaalisten opetusvälineiden suhteen. Valitettavasti teknisiä laitteita ei voida pitää itsestään selvinä itävaltalaisissa luokkahuoneissa. Vaikka muutamilla kouluilla on onni saada älytaulut jokaiseen luokkahuoneeseen, muissa kouluissa ei välttämättä ole edes tietokonetta jokaisessa luokkahuoneessa. Luokat, joissa ei ole projektoreita tai projektoreja, jotka todella toimivat eivät ole epätavallisia, ja vaikka ne toimisivatkin, kellonajasta riippuen aurinko saattaa paistaa liikaa ja projektori voi olla liian heikko, joten opiskelijat eivät näe kunnolla, mitä opettaja haluaa näyttää. Lisäksi Wi-Fi-yhteys ei ole käytettävissä kaikissa kouluissa. Vaikka valtaosa opettajista omistaa henkilökohtaisen kannettavan tietokoneen ja useimmilla opiskelijoilla on älypuhelin, koulut eivät ole yhtä hyvin varustettuja. Siksi opettajien, jotka haluavat käyttää digitaalisia työkaluja, on usein tuotava omat kannettavat tietokoneet kouluun ja pyydettävä opiskelijoita käyttämään älypuhelimiaan oppitunnin aikana. Kehitettäessä uusia digitaalisia työkaluja opettajille käytettäväksi on otettava huomioon, että valitettavasti kaikki opettajat eivät ehkä pysty käyttämään niitä teknisten

laitteiden rajallisen saatavuuden vuoksi. Tämä tilanne saattaa kuitenkin olla muuttumassa juuri nyt johtuen jatkuvasta Covid-tilanteesta, joka edellyttää koulutusjärjestelmän digitalisointia.

Yhteenveto

Kuten edellisen kysymyksen yhteydessä todettiin, vieraan kielen opettajat ja heidän opiskelijansa ovat melko avoimia vieraiden kielten oppimisen suhteen. Tämä lause pätee erityisesti nuorempaan opettajien sukupolveen, jotka ovat eläneet koko elämänsä maailmassa, josta on tullut "globaali kylä", ja ymmärtävät, että kielen puhuminen on tärkeämpää kuin täydellisen kielioppisääntöjen tunteminen. Nykyään vanha tapa opettaa vieraita kieliä (keskittymällä kielioppiin) kohtaa uuden tavan opettaa (keskitytään kykyyn kommunikoida).

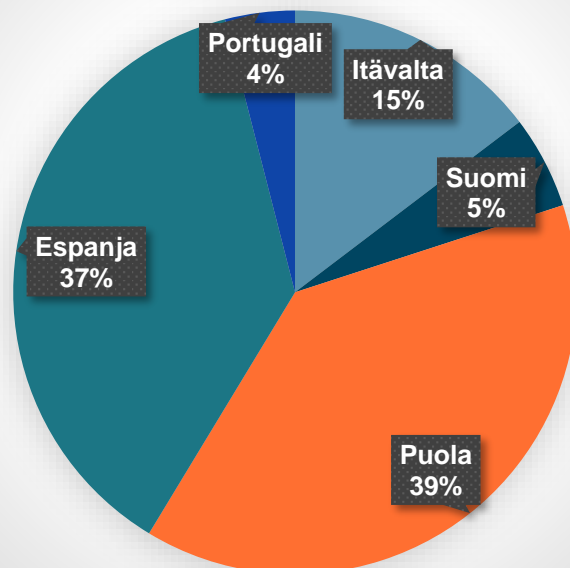
Teknologian kehitys on antanut valtavan mahdollisuuden parantaa opetusmenetelmiä, vaikkakin eri maissa digitalisaation taso on erilainen eri kouluissa, sillä joissakin maissa kaikki luokkahuoneet on varustettu tietokoneilla, interaktiivisilla tauluilla jne., ja toisaalta toisissa voi silti olla ongelmia Wi-Fi-yhteyden kanssa.

Jos koulun digitalisaation taso on korkea, se motivoi ja jos matala, se ei silti estä opettajien halukkuutta tehdä oppitunneistaan mielenkiintoisempia. Tästä kaikesta tuli hieman helpompaa vuonna 2020 Covid-pandemian ja verkko-opetuksen välttämättömyyden vuoksi, koska oppilaat eivät nyt ole riippuvaisia koulun tietokoneista, vaan käyttävät omia tietokoneitaan, ja opettajien tulee osata käyttää monenlaisia verkkotyökaluja saadakseen oppituntinsa toteutettua..

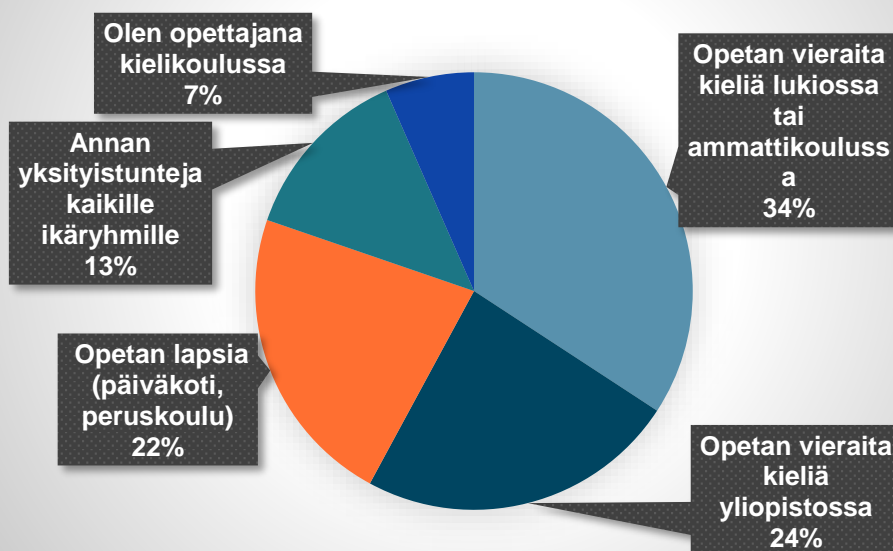
Opettajille suunnatun kyselyn analyysi

Opettajille suunnatun kyselylomakkeen tarkoituksena on esitellä visuaalisten menetelmien lähestymistapoja, joita käytetään vieraiden kielten opetuksessa eri partnerimaissa, sekä niiden jatkokäyttöä ja kehittämistä tällä alalla.

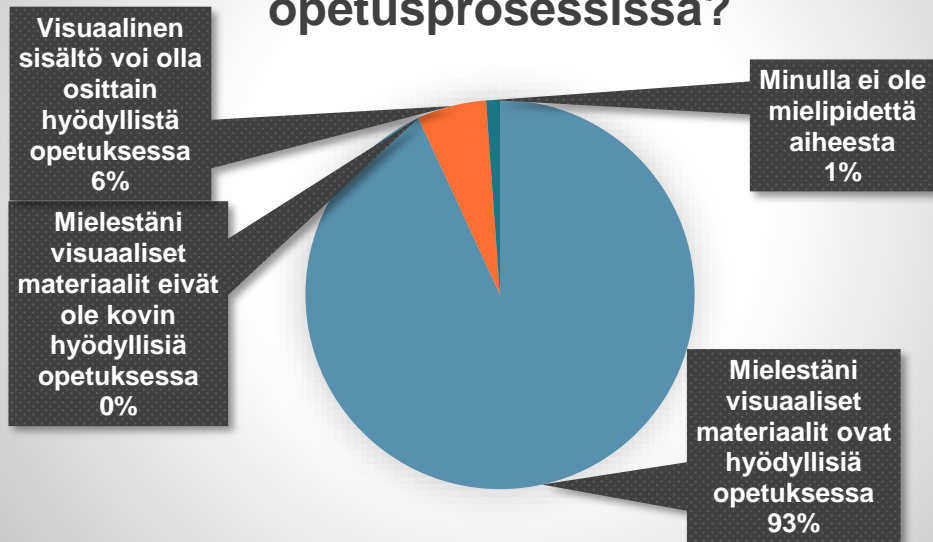
1. Mistä maasta olet kotoisin?

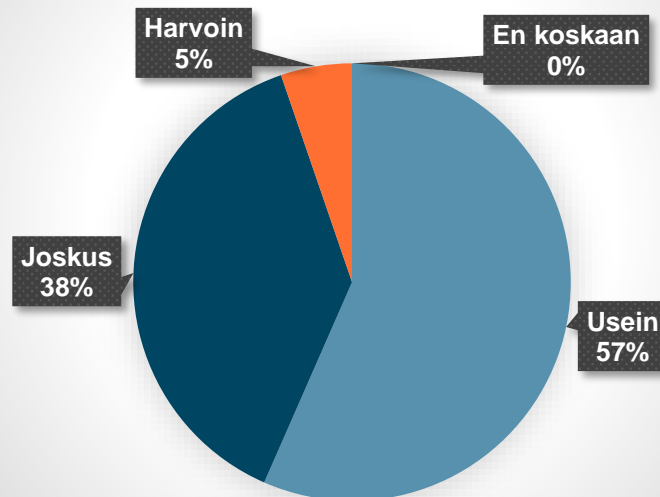
2. Millainen vieraiden kielten opettaja olet?

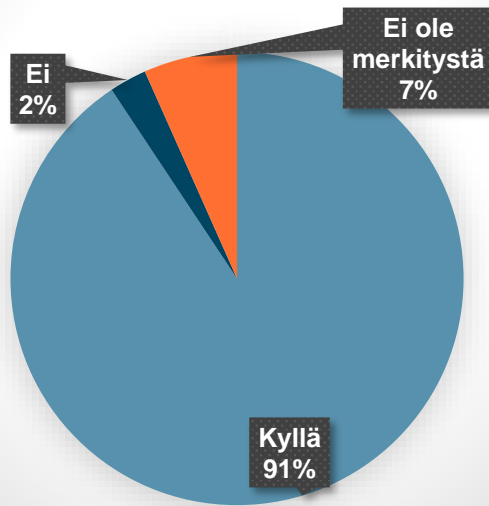
3. Ovatko visuaaliset materiaalit mielestäsi hyödyllisiä opetusprosessissa?

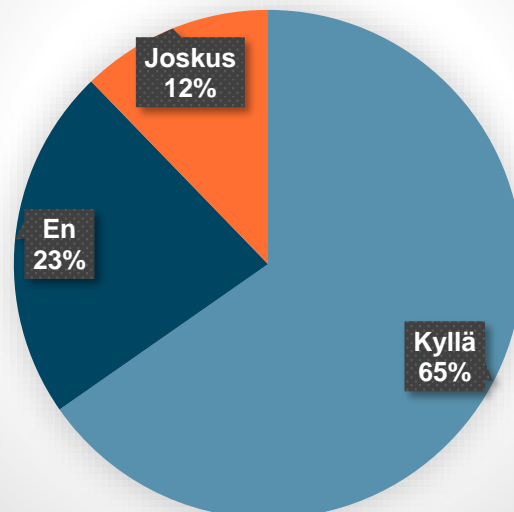
4. Kuinka usein käytät visuaalisia menetelmiä tunneillasi?

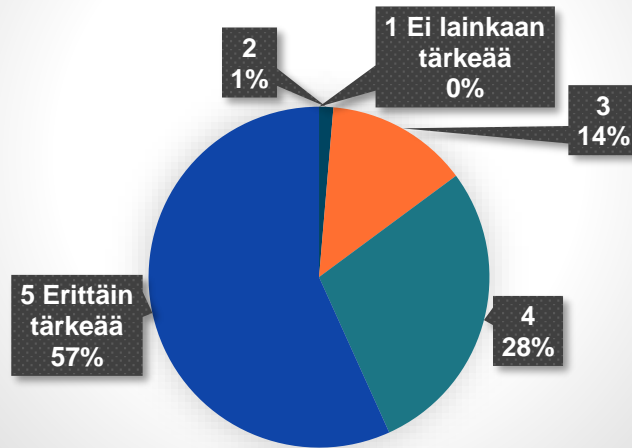
5. Sanoisitko, että värikkäät kuvat ovat hyödyllisempiä opetusprosessissa kuin mustavalkoiset?

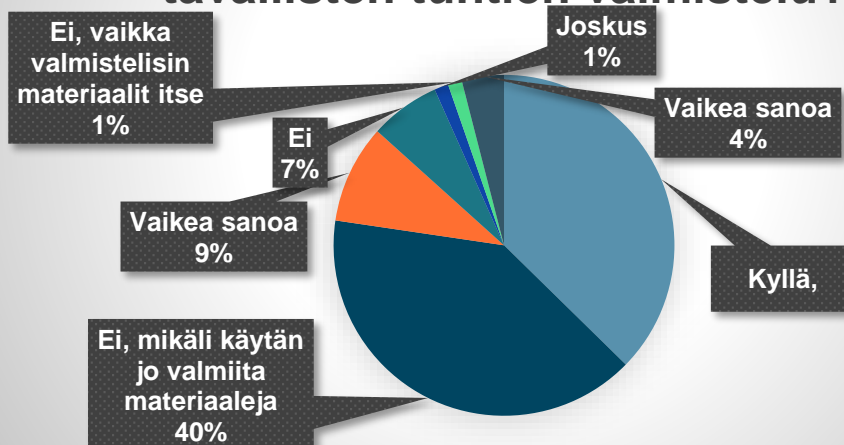
6. Käytätkö oikeita esineitä visualisointiin?

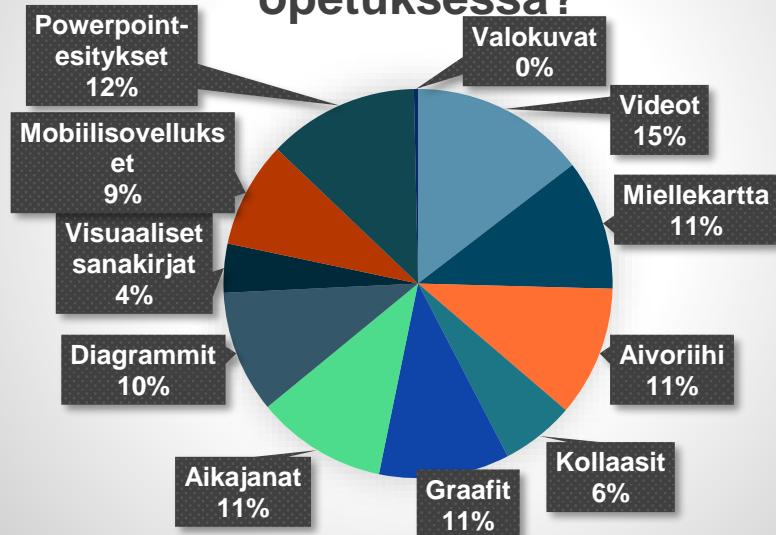
7. Kuinka tärkeää on mielestäsi mukauttaa visuaalinen materiaali opiskelijoiden kielitasoon sopivaksi?

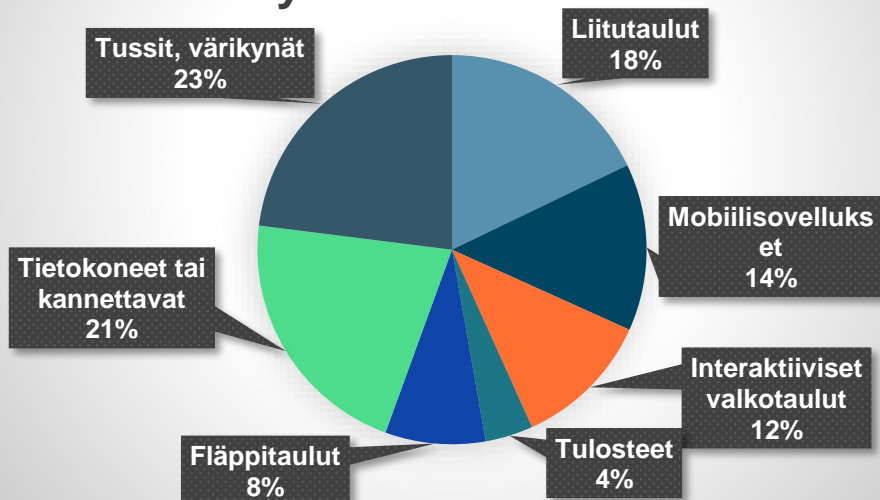
8. Sanoisitko, että sellaisten tuntien valmistelu, joissa käytät visualisointia, vie merkittävästi enemmän aikaa kuin tavallisten tuntien valmistelu?

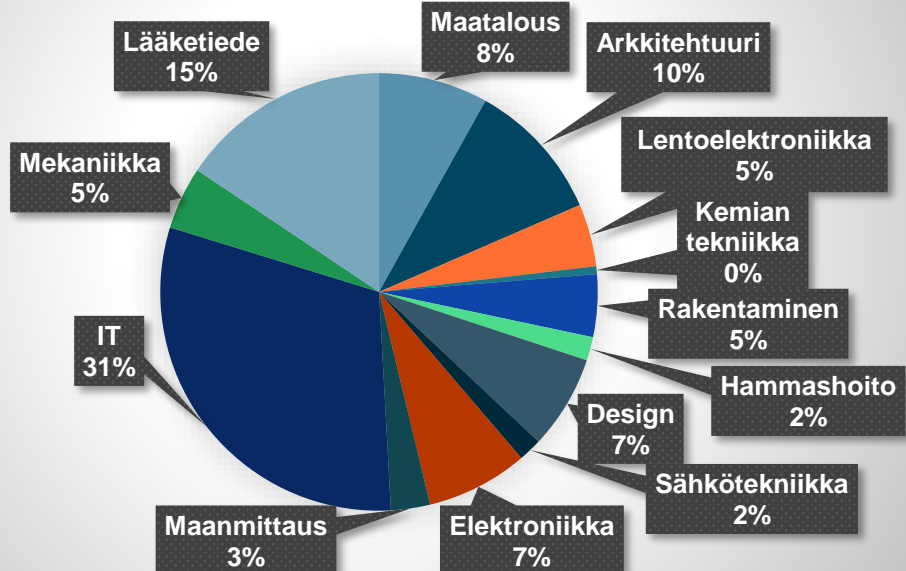
9. Mitä seuraavista visualisointimenetelmistä käytät opetuksessa?

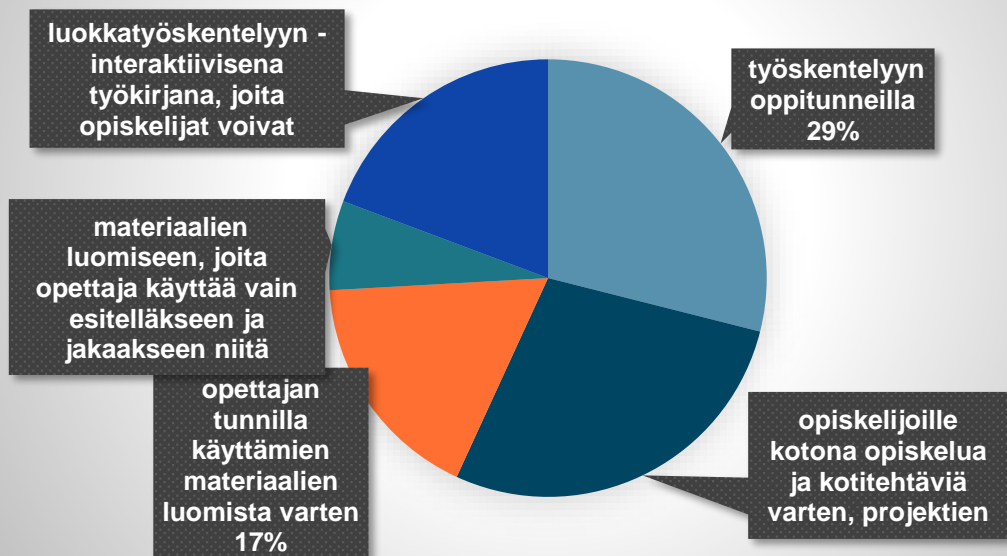
10. Mitä työkaluja visuaalisten menetelmien esittämiseen tunneillasi käytetään?

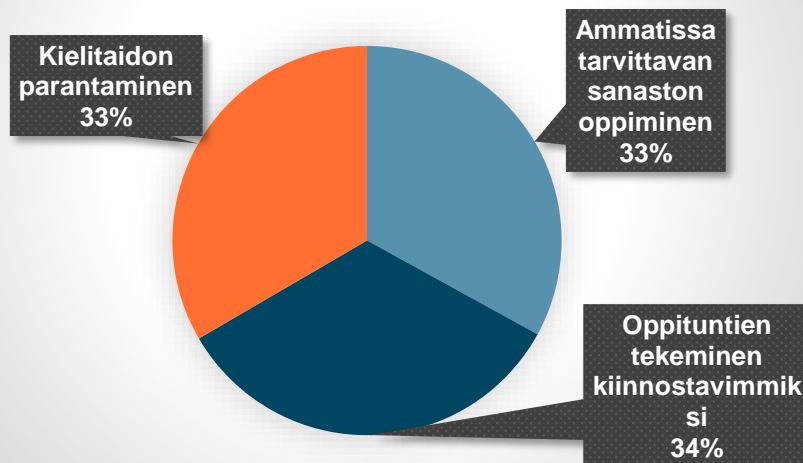
11. Millaisista visuaalisen sanakirjan aiheista olisit kiinnostunut?

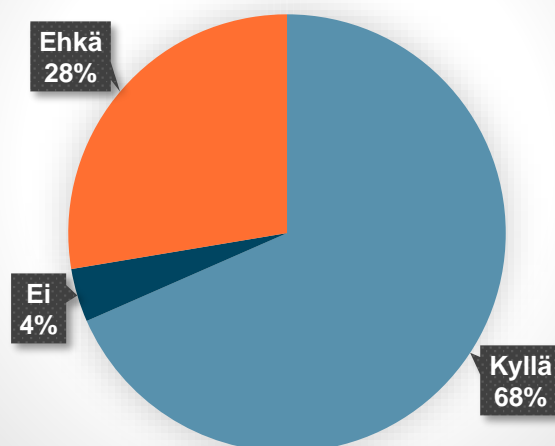
12. Miten kyseistä sanakirjaa käytettäisiin opetuksessasi?

13. . Millaisia tuloksia tällaisten sanakirjatyökalujen kanssa työskentelevät toivovat saavansa?

14. Olisitko kiinnostunut visuaalisesta sanakirjasta ja sen laajennuksesta?

Kysymykseen **Mitä odostat Visual Dictionary-työkalun käytöltä**, vastaajat vastasivat, että sen pitäisi:

- toimia henkilökohtaisena työkaluna projektien luomiseen
- sisältää esimerkkejä
- kuvien tulisi selvästi kuvata niiden merkitystä
- sisältää ilmaisuja eikä vain sanoja
- olla huomiota herättävä, lapsille helppokäyttöinen, sillä tavalliset sanakirjat nähdään tylsinä, helppo käyttää - helppo ymmärtää

- tarjota mahdollisuuksia harjoitteluun ja muistamiseen, kuten käännettävät kortit tai asioiden yhdistäminen -tyyppiset harjoitukset
- tehdä tunneista mielenkiintoisempia,
- auttaa oppimaan uutta sanastoa,
- lisätä luovuutta ja sanojen muistamista,
- innostaa oppijoita,
- parantaa sanaston oppimista,
- parantaa visuaalista muistia,
- laajentaa visuaalisten oppijoiden sanavarastoa,
- visualisointi tekee oppimisen kiinnostavammaksi ja helpottaa muistamista,
- oppia sanastoa paremmin kuin perinteisellä tavalla,
- tehdä oppitunneista visuaalisesti kiinnostavia,
- oppijoiden oppimisprosessia vahvistetaan visuaalisten apuvälineiden avulla,
- antaa itsenäisyyttä oppijoille
- parantaa taitoja
- oppitunnit olisivat visuaalisesti houkuttelevia,
- sanaston oppiminen nopeutuu,
- houkutella oppimaan uutta sanastoa nautinnollisemmalla ja merkityksellisemmällä tavalla,
- antaa materiaaleja luku- ja kirjoitustaidon rakentamiseksi
- visuaalisia elementtejä opiskelijoille esitettäväksi
- motivoida opiskelijoita
- olla interaktiivinen, responsiivinen
- olla työkalu, jota opiskelijat voivat käyttää milloin tahansa,
- lisätä opiskelijoiden halukkuutta oppia,
- parantaa sanojen ja lauseiden muistamista,
- tarjota materiaalin nopeamman omaksumisen
- parantaa sanaston oppimisprosessia
- parantaa oppijoiden kielitaitoja
- olla helposti navigoitava, puolalaisilla käännoksillä
- mahdollistaa kielen kehittämisen asiaankuuluvien kollokaatioiden avulla enable build on developing language using relevant collocations
- parantaa oppituntien tehokkuutta

Liite 1 - Kysely visuaalisten menetelmien käytöstä vieraiden kielten opetuksessa

Seuraava kyselylomake on suunniteltu tutkimaan opettajien tietoa saatavilla olevista visuaalisista menetelmistä ja kuinka niitä käytetään tällä hetkellä opetusvälineinä.

It also seeks to collect opinions on the usefulness of the visual dictionary and topics that may turn out to be useful in the teaching process.

Jokainen vastaus on tärkeä ja kertomalla mielipiteesi, vaikutat Erasmus+ -rahoitteen Visual Dictionary-projektin tuotoksiin.

Kiitos ajastasi!

1. Mistä maasta olet kotoisin?
 - a) Suomi
 - b) Puola
 - c) Espanja
 - d) Portugali
 - e) Itävalta

2. Millainen vieraiden kielten opettaja olet?
 - a) Opetan vieraita kieliä lukiossa tai ammattikoulussa
 - b) Opetan vieraita kieliä yliopistossa
 - c) Opetan lapsia (päiväkoti, peruskoulu)
 - d) Annan yksityistunteja kaikille ikäryhmille
 - e) Olen opettajana kielikoulussa

3. Ovatko visuaaliset materiaalit mielestäsi hyödyllisiä opetusprosessissa?
 - a) Mielestäni visuaaliset materiaalit ovat hyödyllisiä opetuksessa
 - b) Mielestäni visuaaliset materiaalit eivät ole kovin hyödyllisiä opetuksessa
 - c) Visuaalinen sisältö voi olla osittain hyödyllistä opetuksessa
 - d) Minulla ei ole mielipidettä aiheesta

4. Kuinka usein käytät visuaalisia menetelmiä tunneillasi?
 - a) Usein
 - b) Joskus
 - c) Harvoin
 - d) En koskaan

5. Sanoisitko, että värikkäät kuvat ovat hyödyllisempiä opetusprosessissa kuin mustavalkoiset?
 - a) Kyllä
 - b) Ei
 - c) Ei ole merkitystä

6. Käytätkö oikeita esineitä visualisointiin?
 - a) Kyllä
 - b) Ei
 - c) Joskus

7. Kuinka tärkeää on mielestäsi mukauttaa visuaalinen materiaali opiskelijoiden kielitasoon sopivaksi?

1	2	3	4	5

1 - Ei lainkaan tärkeää
5 - Erittäin tärkeää

8. Sanoisitko, että sellaisten tuntien valmistelu, joissa käytät visualisointia, vie merkittävästi enemmän aikaa kuin tavallisten tuntien valmistelu?
 - a) Kyllä, aina
 - b) Ei
 - c) Ei, mikäli käytän jo valmiita materiaaleja
 - d) Ei, vaikka valmistelisin materiaalit itse
 - e) Vaikea sanoa
 - f) Muu vastaus

9. Mitä seuraavista visualisointimenetelmistä käytät opetuksessa?
- a) Graafit, aikajanat, diagrammit
 - b) Visuaaliset sanakirjat
 - c) Mobiilisovellukset
 - d) Powerpoint-esitykset
 - e) Videot
 - f) Miellekartat, aivoriihiharjoitukset
 - g) Kollaasit
 - h) Muu vastaus
10. Mitä työkaluja visuaalisten menetelmien esittämiseen tunneillasi käytetään?
- a) Mobiilisovellukset
 - b) Liitutaulut
 - c) Interaktiiviset valkotaulut
 - d) Käytän vain tulosteita, joten muita työkaluja ei tarvita
 - e) Fläppitaulut
 - f) Tietokone tai läppäri
 - g) Tussit, värikynät jne
 - h) En käytä työkaluja
 - i) Muu vastaus
11. Millaisista visuaalisen sanakirjan aiheista olisit kiinnostunut?
- a) Maatalous
 - b) Arkkitehtuuri (maisema, urbaani)
 - c) Lentoelektroniikka
 - d) Kemian tekniikka
 - e) Rakentaminen
 - f) Hammashoito
 - g) Design
 - h) Sähkötekniikka
 - i) Elektroniikka
 - j) Maanmittaus
 - k) IT
 - l) Mekaniikka
 - m) Lääketiede
 - n) Muu
12. Miten kyseistä sanakirjaa käytettäisiin opetuksessasi?
- a) työskentelyyn oppitunneilla
 - b) opiskelijoille kotona opiskelua ja kotitehtäviä varten, projektien kehittämiseen jne.
 - c) opettajan tunnilla käyttämien materiaalien luomista varten
 - d) materiaalien luomiseen, joita opettaja käyttää vain esitelläkseen ja jakaakseen niitä projektorilla tai vastaavalla laitteella opiskelijoille
 - e) luokkatyöskentelyyn - interaktiivisena työkirjana, joita opiskelijat voivat käyttää lähiopetuksessa
13. Millaisia tuloksia tällaisten sanakirjatyökalujen kanssa työskentelevät toivovat saavansa?
- d) Ammatissa tarvittavan sanaston oppiminen
 - e) Oppituntien tekeminen kiinnostavimmiksi
 - f) Kielitaidon parantaminen
 - g) Muu vastaus

14. Olisitko kiinnostunut kielten oppimisesta visuaalisen sanakirjan avulla ja/tai oppimaan kuinka luoda sille muita osioita (laajennuksia)?

- a) Kyllä
- b) Ei
- c) Ehkä

15. Mitä odotat Visual Dictionary -sanakirjan käytöltä?

Kiitos vastauksistasi!

Hankekumppanit

innoventum

jaitok

